

Co-funded by
the European Union

Ambasadori ai comunității surzilor în lumea auzitorilor

GEHÖRLOSENVERBAND
HAMBURG

BRIDGE BETWEEN TWO WORLDS
Erasmus+ Programme – Small-Scale Partnerships
Project No: 2021-2-RO01-KA210-ADU-000049514

Co-funded by
the European Union

Cuprins

Cuvânt înainte	3
Capitolul 1: Codul profesional și de onoare al interpreților în limba semnelor	7
Capitolul 2: Codul de etică	15
Capitolul 3: Relaționarea cu persoanele surde și cu cele auzitoare în cadrul unei situații de interpretare	27
Capitolul 4: Rolul interpreților/mediatorilor/facilitatorilor de comunicare în limba semnelor	43
Capitolul 5: Interpreții surzi	57

Co-funded by
the European Union

GEHÖRLOSENVERBAND
HAMBURG

Cuvânt înainte

Membrii Comunității Surzilor și prietenii lor cunosc foarte bine faptul că majoritatea dintre ei nu își pot permite să plătească un interpret autorizat de fiecare dată când au nevoie de unul, din motive economice. Așadar, în multe și diverse situații, membrii propriilor familii, prieteni, profesori, lucrători sociali etc., joacă rolul de interpret. Pentru acești prieteni, care sunt un pod între lumea surzilor și lumea celor care aud, a fost creat acest ghid.

Orice persoană (surdă sau care aude) care joacă rolul de interpret în comunicarea dintre oameni surzi și cei care aud trebuie să stabilească și să mențină relații cu persoanele implicate în situația de comunicare într-un mod cinstit și corect. Prin urmare, este important să se menționeze de la început că, dacă o persoană care are cunoștințe și abilități în limba semnelor acceptă să joace rolul de interpret, pro bono sau pentru o remunerație mai mică, chiar dacă nu are o formare academică specifică, trebuie să se comporte într-un mod etic, bazat pe respect și onoare. Vom numi toți acești prieteni ai Comunității Surzilor în acest ghid, interpreți în limba semnelor fără certificare specifică/mediatori/facilitatori în comunicare/ aliați. Faptul că nu au nicio certificare nu îi face mai puțin importanți pentru membrii Comunității Surzilor, pe de o parte, și nu îi absolvă de datoria de a respecta principiile onoarei și eticii profesionale în situațiile de interpretare, pe de altă parte.

Poate că prima regulă a onoarei care trebuie respectată este aceea că el/ea se va abține să facă declarații inexacte cu privire la competența, educația, experiența sau certificarea sa. O altă regulă nescrisă, dar importantă pentru interpreții în limba semnelor (cu sau fără certificare) este datoria de a înțelege diferența dintre situațiile de interpretare și alte interacțiuni sociale. Ei vor asuma responsabilitatea de a se asigura că relațiile cu toate părțile implicate sunt rezonabile și corecte.

Co-funded by
the European Union

Acest ghid face parte din proiectul "Punte între două lumi (BBTW -Bridge between two worlds)" care are ca scop îmbunătățirea comunicării dintre oamenii surzi și cei care aud prin intermediul mediatorilor, care sunt implicați în interpretarea mesajelor vorbite, scrise și transmise prin semne între oamenii surzi și cei care aud. Persoanele care constituie grupul țintă principal în cadrul acestui proiect, cum ar fi mediatorii precum CODA, profesori pentru surzi, prieteni și alte persoane din familie, în general, nu sunt calificați prin certificare ca interpreți în limba semnelor, dar joacă rolul de interpreți în limba semnelor, acționând ca "ambasadori ai comunității surde în lumea auzitorilor" și invers. Acest grup este destul de eterogen în ceea ce privește competențele în limba semnelor, cunoștințele despre cultura și tradițiile comunității surde, precum și cunoștințele de bază despre rolul interpreților în limbajului semnelor, codul etic, codul de onoare și alte aspecte care sunt necesare pentru asigurarea celei mai bune comunicări / interpretări posibile între persoanele surde și cele auzitoare.

Bariera principală pentru integrarea persoanelor surde în societatea auzitoare este comunicarea, datorită utilizării unei limbi diferite, inclusiv o limbă vizual-gestuală cunoscută doar de câțiva oameni auzitori. Aceasta duce la o lipsă de comunicare și participare socială pentru persoanele surde. Abordând această problemă, proiectul nostru a fost dezvoltat și implementat pentru a reduce barierele de comunicare prin crearea de instrumente de învățare pe tot parcursul vieții pentru interpreții adulți non-profesioniști. În opinia noastră, persoanele surde au perspective și experiențe valoroase de împărtășit despre serviciile de interpretare în limba semnelor. Ghidul nostru valorifică aceste perspective și experiențe, fundamentându-se pe rezultatele obținute prin intermediul chestionarelor (inclusiv respondenți surzi) și expertiză (autorii au mulți ani de experiență în lucrul cu persoane surde și interpreți în limba semnelor) și include cinci capitole: Codul profesional și de onoare al interpretului în limba semnelor, Codul

Co-funded by
the European Union

etic, Abordarea persoanelor surde și auzitoare într-o situație de interpretare, Rolul "interpreților în limba semnelor" și Interpreții surzi. Ghidul poate fi folosit ca bază pentru activități de formare pentru a crește gradul de conștientizare și pentru a îmbunătăți abilitățile celor care acționează ca ambasadori ai Comunității Surzilor și Lumea Auzitorilor sau pentru dezvoltarea personală și învățarea auto-didactă, prin studiu individual.

Rezumat

Proiectul „Punte între două lumi (BBTW)” își propune să îmbunătățească comunicarea între persoanele surde și cele auzitoare prin utilizarea unor interpreți adulți fără formare în interpretare. De exemplu prietenii, familia, profesorii și asistenții sociali ai comunității surzilor care interpretează în limba semnelor fără o certificare oficială. Ghidul e bazat pe rezultatele din chestionare și expertiză. El include codul profesional și de onoare al interpreților în limba semnelor, codul de etică, tratarea persoanelor surde și auzitoare într-un cadru de interpretare, rolul interpreților în limba semnelor și rolul interpreților surzi. Interpreții, atât autorizați, cât și neautorizați, trebuie să se comporte etic și cu respect, să se abțină de la a face declarații inexacte despre competențele lor și să înțeleagă diferența dintre interpretare și alte interacțiuni sociale. Ghidul poate fi folosit pentru formarea interpreților sau dezvoltare personală și îmbunătățirea abilităților de interpretare.

Co-funded by
the European Union

GEHÖRLOSENVERBAND
HAMBURG

Co-funded by
the European Union

Capitolul 1: Codul profesional și de onoare al interpretului în limba semnelor

Un cod profesional și de onoare reprezintă un set de principii și standarde care definesc comportamentul acceptabil și conduita etică pentru indivizii dintr-o anumită profesie. Acesta stabilește îndrumări pentru modul în care profesioniștii ar trebui să acționeze în diverse situații, precum în relația cu clienții, colegii sau informațiile confidențiale. Un cod de onoare subliniază, de asemenea, importanța menținerii integrității personale, onestității și responsabilității în practicile profesionale.

Scopul unui cod profesional și de onoare este de a promova încrederea, respectul și credibilitatea în domeniul respectiv și de a menține cele mai înalte standarde de profesionalism.

Înainte de a menționa principiile principale care ar trebui să ghideze activitatea interpretului, iată câteva exemple de situații în care interpreții în limba semnelor nu le respectă:

- **Prezentarea opiniilor personale:** Atunci când interpreții își includ propriile opinii personale în procesul de interpretare, aceștia pot compromite acuratețea și imparțialitatea mesajului transmis.
- **Încălcarea confidențialității:** Dacă un interpret discută informații confidențiale despre o situație de interpretare sau un client în afara situației de interpretare.
- **Îmbrăcăminte inadecvată:** Dacă un interpret se îmbracă inadecvat pentru o situație de interpretare, de exemplu purtând haine prea neprotocolare sau ofensatoare, acest lucru poate avea un impact negativ asupra imaginii lor ca mediatori ai comunicării și asupra percepției interpretării limbii semnelor ca profesie.
- **Interpretul care nu ajunge la timp sau nu acordă un preaviz adecvat pentru absență.**
- **Interpretul care nu continuă să învețe și să își îmbunătățească abilitățile și cunoștințele în domeniu pe tot parcursul vieții.**
- **Interpretarea conținutului într-un mod care nu reflectă cu acuratețe mesajul transmis de vorbitor.**

Co-funded by
the European Union

Un cod profesional și de onoare pentru interpreții în limba semnelor ar include următoarele principii:

Confidențialitate: Interpreții trebuie să mențină intimitatea și confidențialitatea tuturor comunicărilor între părțile implicate.

Imparțialitate: Interpreții trebuie să rămână neutri și imparțiali, evitând conflicte de interese și exprimarea de opinii sau credințe personale.

Competență: Interpreții trebuie să aibă cunoștințele și abilitățile necesare pentru a oferi servicii de interpretare precise și profesionale.

Egalitate și respect pentru comunitatea surdă: Interpreții trebuie să promoveze oportunități egale de comunicare pentru persoanele surde și să respecte drepturile lor de a comunica în limba lor preferată.

Profesionalism: Interpreții trebuie să acționeze într-un mod profesional, menținând un nivel ridicat de etică, respect și sensibilitate culturală în toate interacțiunile.

Colaborare: Interpreții trebuie să lucreze în colaborare cu alți profesioniști din domeniu, promovând munca în echipă, cooperarea și susținerea mutuală.

Respectarea unui cod profesional și de onoare este esențială pentru interpreții în limba semnelor, fie că sunt certificați sau nu, pentru a construi încredere și credibilitate în

interpretarea lor și pentru a oferi cea mai înaltă calitate a serviciilor de interpretare comunității surde.

Simțim nevoia să acordăm o atenție specială conceptului de "respect" ca parte a atitudinii care ar trebui să caracterizeze interpretul în limba semnelor. Există multe nuanțe specifice, importante și concrete de care trebuie să fim conștienți. Vom încerca să oferim doar câteva exemple.

Persoanele surde ar trebui considerate experți în propria lor profesie și să aibă control asupra mediului lor, în timp ce interpreții ar trebui să fie văzuți ca specialiști în facilitarea comunicării. Cu toate acestea, oamenii auzitori adesea consideră greșit interpreții experți în toate aspectele legate de profesia persoanei surde și le acordă autoritatea care aparține în mod just persoanei surde. Acest lucru duce la excluderea persoanelor surde. Pentru a evita acest dezechilibru de putere, interpreții trebuie să recunoască competențele persoanelor surde și să încerce să le respecte, tratându-i ca experți în domeniul lor și în problemele legate de acesta. Interpreții trebuie, de asemenea, să recunoască și să abordeze confuzia generalizată printre oamenii auzitori și să-și propună să fie aliați pentru comunitatea surdă în scopul înlăturării acesteia.

Relația dintre persoanele surde și interpreți ar trebui să se bazeze pe echitate și autonomie. Interpreții joacă un rol vital în distribuția echitabilă a resurselor și pot acționa ca agenți ai schimbării. Persoanele surde au dreptul să fie incluse în spații care nu sunt concepute pentru ei, iar interpreții pot lucra pentru a crea un spațiu echitabil de discuție.

Astfel, procesul educațional pentru viitorii interpreți sau cursurile de formare pe tot parcursul vieții ar trebui să prioritizeze construirea de relații cu comunitatea surzilor prin intermediul unui model de învățare prin servicii, ca parte a programului de curriculum (pentru a practica, petrecând timp cu membri ai comunității surde, în situații reale de

viață, cum ar fi participarea la o activitate socială desfășurată la club). Învățarea prin servicii ar trebui introdusă la începutul programului de studii în limba semnelor, astfel încât cursanții să poată învăța despre implicarea civică și responsabilitatea comunității încă de la începutul experienței lor de învățare a limbii semnelor. Învățarea prin servicii ar trebui să se concentreze pe dezvoltarea unei relații semnificative între viitorii practicieni și comunitatea surdă, fără a interfera cu cultura, limitele și normele acesteia. Persoanele surde sunt gardienii comunității, așa că, interpreții în formare trebuie să lucreze pentru a fi acceptați și bine primiți de aceștia.

Persoanele surde apreciază interpreții care depun efort pentru a înțelege preferințele lor de comunicare, care își fac timp să le înțeleagă nevoile unice de comunicare, utilizează caracteristici lingvistice care favorizează angajamentul social și arată respect pentru comunitatea surdă. Interpreții care nu reușesc să se “alieze” cu persoanele surde riscă să deformeze și să interpreteze greșit mesajele. În plus, persoanele surde apreciază interpreții care se implică activ în relația cu acestea, favorizând un sentiment de conexiune socială și creând un mediu bazat pe respect.

Profesioniștii surzi se confruntă adesea cu situații în care au nevoie de asistența unor interpreți pentru a comunica cu persoane auzitoare. Aceștia au dorința de a se simți egali în comunicarea cu persoana care aude și ca interpretul să le respecte profesionalismul/competențele/experiența. Astfel, ei se bazează adesea pe interpreți pentru a-i reprezenta în contexte importante, cum ar fi întâlnirile de afaceri sau procedurile legale. Este esențial ca interpreții nu doar să faciliteze comunicarea, ci și să se comporte într-un mod profesionist și să transmită cu acuratețe mesajul persoanei surde. Nerespectarea acestui lucru poate avea consecințe grave și poate afecta încrederea dintre Comunitatea Surzilor și persoanele auzitoare.

Co-funded by
the European Union

Echivalența mesajului este, de asemenea, un factor important pentru persoanele surde. În interpretare, este important ca mesajul să fie echivalent ca sens într-un registru adecvat situației. Interpreții pot îmbunătăți echivalența mesajelor găsim sensuri potrivite, gândind ne-linear și știind câtă informație să transmită. Un participant surd a declarat că, concentrarea excesivă asupra formelor lingvistice poate duce la pierderea sensului mesajului și a încurajat interpreții să ceară surdului sensul cuvântului și definiția acestuia. Un alt participant surd a afirmat că, gândirea liniară a interpreților poate duce la utilizarea ineficientă a spațiului și la ne-comunicarea eficientă a mesajului dorit. Prin urmare, este important, desigur, să respectăm limba vorbită, să respectăm limba semnelor... dar cel mai important este să respectăm oamenii implicați în comunicare și comunicarea însăși, având grijă să menținem acuratețea mesajului.

Interpreții trebuie să ofere servicii de interpretare în cea mai bună măsură a abilităților lor și să nu permită ca sentimentele personale să interfereze cu procesul de interpretare. Interpreții trebuie să transmită mesajul în mod fidel, fără să introducă opinii personale, să accepte sarcinile cu discreție și să se străduiască să mențină standarde profesionale ridicate.

Rezumat

Un cod profesional și de onoare este un set de principii și standarde care descriu comportamentele acceptabile și conduita etică pentru persoanele dintr-o anumită profesie. Codul stabilește principii care ghidează modul în care profesioniștii ar trebui să acționeze în diferite situații, cum ar fi atunci când au de-a face cu clienți, colegi sau informații confidențiale. Un cod de onoare arată, de asemenea, importanța menținerii integrității personale, onestității și responsabilității în practicile profesionale. Scopul unui cod profesional și de onoare este de a promova încrederea și respectul în domeniu și de a menține cele mai înalte standarde de profesionalism.

Un cod profesional și de onoare pentru interpreții în limba semnelor include principiile și standardele de conduită profesională în acest domeniu. Acest cod subliniază importanța păstrării confidențialității, imparțialității, competenței, egalității și respectului pentru comunitatea surzilor, profesionalismului și colegialității. Interpreții trebuie să recunoască și să respecte expertiza comunității surzilor, să promoveze oportunități echitabile de comunicare și să acționeze ca aliați pentru comunitatea surzilor. Persoanele surde apreciază interpreții care înțeleg preferințele lor de comunicare și arată respect pentru cultura lor. Interpreții trebuie să ofere o interpretare corectă și imparțială, fără a permite sentimentelor personale să interfereze cu procesul de interpretare. Interpreții trebuie, de asemenea, să respecte mesajul transmis și să mențină echivalența mesajului.

Co-funded by
the European Union

GEHÖRLOSENVERBAND
HAMBURG

Co-funded by
the European Union

Capitolul 2: Codul de etică

Un cod etic stabilește reguli și principii pentru a governa comportamentul în profesii care implică interacțiuni directe cu oamenii, cum ar fi medicii, psihologii, asistenții sociali, interpreții. Este mai necesar atunci când două sau mai multe culturi interacționează, deoarece acestea pot avea valori și moduri diferite de comportare, ceea ce poate duce la conflicte, așa cum se întâmplă cu interpretul în limba semnelor.

Un cod etic pentru interpreții de limba semnelor (cu sau fără formare academică) este necesar în primul rând pentru a proteja intimitatea părților care comunică prin intermediul unui interpret. Deoarece interpreții lucrează cu informații personale (uneori informații sensibile), aceștia trebuie să respecte principii etice foarte stricte. Aceste principii se referă la concepte precum confidențialitatea, competența lingvistică și imparțialitatea.

În continuare, vom lista câteva dintre principiile care trebuie să fie la baza serviciilor de interpretare, indiferent dacă acestea sunt oferite de profesioniști sau de prieteni/rude. Vom utiliza o ordine alfabetică pentru a nu sugera că anumite principii sunt mai importante decât altele.

INTERPRETAREA CORECTĂ

Interpretul trebuie să reproducă mesajul în întregime, fără a-l scurta (extragerea esențialului) și fără a adăuga informații suplimentare (pentru a explica mai mult). Precizia este un aspect crucial al interpretării în limba semnelor, deoarece asigură că mesajul transmis este înțeles corect de toate părțile implicate. Pentru a obține niveluri ridicate de precizie, interpreții trebuie să aibă o înțelegere temeinică atât a limbii vorbite, cât și a limbii semnelor utilizate, precum și a contextului cultural al conversației.

Interpreții folosesc o varietate de tehnici pentru a asigura precizia, inclusiv ascultarea activă, luarea de notițe și repetarea. Ei utilizează, de asemenea, un proces numit "shadowing", în care repetă ceea ce au interpretat, ceea ce ajută la confirmarea că au înțeles corect mesajul. În plus, pot utiliza terminologie și expresii idiomatice specializate pentru a transmite înțelesul dorit cât mai precis posibil. Există, de asemenea, strategii în care mesajele/conversațiile sunt repetate pentru ca toți

Co-funded by
the European Union

participanții să primească informația completă. De exemplu, în discuțiile de panel, când o contribuție în limba semnelor din partea publicului este repetată pe scenă pentru ceilalți surzi din public, deoarece nu este garantat că toți au văzut contribuția/mesajul.

Cu toate acestea, trebuie menționat că interpretarea nu este un proces cuvânt cu cuvânt iar interpretarea limbilor semnelor este mai dificilă decât interpretarea limbilor vorbite din cauza dimensiunii vizuale și spațiale adăugate. Prin urmare, interpreții în limba semnelor pot fi nevoiți să parafrazeze sau să rezume conținutul pentru a se asigura că mesajul este înțeles corect.

Pe scurt, precizia este esențială în interpretarea limbii semnelor, iar interpreții folosesc o varietate de tehnici pentru a se asigura că mesajul este înțeles corect. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că interpretarea din și în limba semnelor în combinație cu o limbă vorbită este foarte provocatoare, din cauza diferențelor de moduri ale celor două limbi (lineare / în linie - limba vorbită, față de non-liniare / simultan – limba semnelor). Chiar dacă interpretarea între alte limbi vorbite cu origini culturale foarte diferite poate fi, de asemenea, provocatoare, cele două moduri diferite de reprezentare a limbajului necesită mai multă creativitate și flexibilitate din partea interpretului.

CONFIDENȚIALITATE

Toate informațiile din situația de interpretare trebuie să rămână strict confidențiale. Confidențialitatea este un aspect critic al interpretării în limba semnelor, deoarece asigură protecția și securitatea informațiilor sensibile și private. În situațiile de interpretare a limbii semnelor confidențialitatea este deosebit de importantă, deoarece informațiile care sunt împărtășite pot fi de natură personală, medicală sau juridică.

Interpreții au responsabilitatea profesională și etică de a menține confidențialitatea informațiilor și de a nu le dezvălui nimănui fără consimțământul explicit al părților

implicate. Aceasta include nu numai informațiile care sunt împărtășite în timpul sesiunii de interpretare, ci și orice notițe sau înregistrări ale sesiunii pe care interpretul le poate lua, inclusiv din perioada anterioară, de pregătire a sesiunii de interpretare. Pentru a menține confidențialitatea, interpreții pot folosi diferite tehnici, cum ar fi utilizarea acordurilor de non-divulgare, securizarea notelor și înregistrărilor lor și evitarea discutării conținutului sesiunii de interpretare cu oricine nu este implicat. De asemenea, pot fi instruiți cu privire la modul de gestionare a informațiilor confidențiale și modul de recunoaștere a informațiilor care sunt sensibile și necesită protecție.

În unele cazuri, interpreții pot fi obligați prin lege să raporteze anumite informații, cum ar fi suspiciunea de abuz sau neglijare. Cu toate acestea, de obicei, aceștia vor informa părțile implicate despre această obligație înainte de sesiunea de interpretare și vor încerca să obțină consimțământul lor. Este important de remarcat că interpreții ar trebui să fie conștienți de orice legi, reglementări și ghiduri etice existente care se aplică în contextul de interpretare, și să le urmeze în consecință.

În rezumat, confidențialitatea este un aspect critic al interpretării în limba semnelor, iar interpreții au responsabilitatea profesională și etică de a proteja informațiile sensibile și private împărtășite în timpul sesiunilor de interpretare. Ei utilizează diverse tehnici pentru a menține confidențialitatea și sunt, de asemenea, conștienți de orice legi, reglementări și ghiduri etice existente care se aplică în contextul de interpretare.

DISCREȚIA

Discreția este un aspect important al interpretării limbii semnelor, deoarece implică luarea deciziilor reflectate și adecvate în situațiile de interpretare. Interpreții trebuie să utilizeze discreția pentru a determina cea mai potrivită modalitate de a transmite sensul într-un anumit context. Ei trebuie să ia în considerare nevoile părților implicate, scopul

sesiunii de interpretare și contextul cultural și social al comunicării. Un exemplu de situații sensibile în care interpreții utilizează discreția este atunci când interpretează expresii idiomatice, limbaj figurativ și terminologie specializată care nu au o traducere directă. Ei trebuie să-și utilizeze cunoștințele despre limbile și culturile implicate pentru a determina cea mai potrivită modalitate de a transmite sensul acestor fraze.

Ei utilizează, de asemenea, discreția atunci când interpretează informații sensibile sau confidențiale. Trebuie să determine cea mai bună modalitate de a transmite informațiile într-un mod care respectă intimitatea și demnitatea părților implicate. Acest lucru poate implica utilizarea unui limbaj mai formal sau mai puțin direct, sau omiterea anumitor detalii. Discreția trebuie să fie una dintre trăsăturile de caracter cultivate de orice persoană care joacă rolul de interpret. Desigur, nu este absolut deloc recomandat și deloc necesar să se pună întrebări suplimentare din curiozitate!

Interpreții utilizează, de asemenea, discreția atunci când lucrează cu persoane care au nevoi de comunicare diferite, cum ar fi persoanele cu surdo-cecitate (ca Lormen sau limbajul semnelor tactile) sau au dizabilități cognitive sau de dezvoltare. Trebuie să ia în considerare nevoile unice ale persoanei și să utilizeze strategii pentru a se asigura că mesajul este înțeles corect.

În rezumat, discreția este un aspect important al interpretării limbii semnelor, deoarece implică luarea deciziilor adecvate și reflectate în situațiile de interpretare. Interpreții utilizează discreția atunci când interpretează expresii idiomatice, limbaj figurativ, terminologie specializată, informații sensibile sau confidențiale și atunci când lucrează cu persoane care au nevoi de comunicare diferite. Aceștia trebuie să ia în considerare nevoile părților implicate, scopul ședinței de interpretare și contextul cultural și social al comunicării.

Co-funded by
the European Union

SPIRITUL DE COOPERARE

Atâta timp cât acceptăm rolul de interpret, trebuie să presupunem că vom avea o atitudine cooperativă/non-conflictuală cu ceilalți interpreți, membri ai Comunității Surzilor sau alte părți implicate.

Spiritul de cooperare este esențial în munca interpreților în limba semnelor. Acest lucru implică colaborarea strânsă cu persoanele surde sau cu pierderi de auz, familiile acestora și alți profesioniști pentru a asigura o comunicare eficientă. Interpreții trebuie să mențină un nivel ridicat de competență culturală și standarde etice și să respecte confidențialitatea și intimitatea tuturor părților implicate. Colaborarea eficientă între interpreți și clienții lor este crucială pentru interpretarea precisă și pentru a asigura cel mai bun rezultat pentru toate părțile implicate.

Interpreții în limba semnelor trebuie să aibă abilități interpersonale excelente, deoarece ei sunt adesea principalul mediator în comunicarea dintre persoanele surde sau cu pierderi de auz și lumea auzitorilor. Munca de interpret în limba semnelor este solicitantă și necesită un nivel ridicat de îndemânare și dedicare. Aceștia trebuie să fie capabili să lucreze sub presiune și într-o varietate de medii, inclusiv în consultații medicale, săli de judecată și medii educaționale. Spiritul de cooperare este esențial în această muncă, deoarece le permite interpreților să ofere sprijinul și asistența de care clienții lor au nevoie pentru a comunica eficient și a fi înțeleși.

Pe scurt, activitatea de interpretare în limba semnelor necesită cooperare între interpret, persoana surdă sau cu pierderi de auz și celelalte părți implicate. Interpreții trebuie să aibă abilități interpersonale excelente și să se țină la curent cu noile evoluții în domeniul limbii semnelor și al interpretării. Munca lor este solicitantă, necesită un nivel ridicat de îndemânare și dedicare și trebuie să fie capabili să lucreze sub presiune în diverse medii, menținând în același timp competența culturală, standardele etice și respectând

confidențialitatea și viața privată. Colaborarea eficientă este crucială pentru o interpretare precisă și pentru cel mai bun rezultat pentru toate părțile implicate.

IMPARȚIALITATE

Interpretul nu trebuie să introducă în comunicarea sa opinii, sfaturi sau aprecieri personale.

Imparțialitatea este un aspect esențial al activității de interpret în limba semnelor. Interpreții trebuie să rămână neutri și imparțiali atunci când mediază comunicarea între persoane surde și persoane auzitoare, indiferent de context sau de subiect. Aceștia nu trebuie să ia atitudine sau să exprime opinii personale, deoarece acest lucru ar putea compromite acuratețea și eficacitatea interpretării lor.

Pentru a asigura imparțialitatea și a menține încrederea clienților lor, interpreții de limba semnelor trebuie să fie bine informați cu privire la rolul și responsabilitățile lor, să fie la curent cu legile și reglementările relevante și să își îmbunătățească în mod continuu competențele și cunoștințele. Menținerea imparțialității este crucială pentru ca interpreții de limba semnelor să ofere o comunicare precisă și eficientă și să sprijine în cel mai eficient mod toate părțile implicate.

Pe scurt, imparțialitatea este esențială în activitatea de interpret în limba semnelor. Interpreții trebuie să rămână neutri și imparțiali în comunicarea lor, fără a exprima opinii personale sau a lua partea cuiva. Menținerea imparțialității ajută la construirea încrederii clienților și asigură o comunicare precisă și eficientă, care sprijină cel mai bun rezultat posibil pentru toate părțile implicate. Interpreții trebuie să rămână informați cu privire la rolul și responsabilitățile lor, să fie la curent cu legile și reglementările relevante, să își îmbunătățească în permanență competențele și să asigure imparțialitatea în activitatea lor.

ONESTITATEA

Persoana care îndeplinește rolul de interpret va demonstra sinceritate atunci când vorbește despre pregătirea, experiența sau abilitățile sale. Onestitatea este un aspect critic al muncii interpreților de limba semnelor. Interpreții trebuie să fie sinceri în comunicarea lor și să transmită cu exactitate mesajul vorbitorului fără a adăuga, omite sau schimba informațiile. Onestitatea contribuie la construirea încrederii între interpret și părțile implicate și asigură că interpretarea este precisă și eficientă.

Onestitatea este o caracteristică cheie pe care interpreții de limba semnelor trebuie să o aibă pentru a-și îndeplini rolul în mod eficient. Importanța onestității în interpretarea limbii semnelor este recunoscută și de organizațiile profesionale, cum ar fi Registrul Interpreților Surzi și Asociația Națională a Surzilor, care stabilesc coduri etice de conduită pe care interpreții trebuie să le urmeze. Aceste coduri subliniază în mod obișnuit importanța onestității, confidențialității, imparțialității și competenței culturale. În rezumat, onestitatea este o componentă critică a interpretării limbii semnelor și contribuie la asigurarea faptului că interpretarea este precisă, eficientă și de încredere. Interpreții trebuie să păstreze onestitatea și integritatea profesională pentru a furniza cele mai bune servicii posibile persoanelor surde.

RESPECTUL

Persoana care îndeplinește rolul de interpret trebuie să arate respect față de toate părțile implicate în cadrul interpretării, inclusiv persoanele surde pe care le deserveșc, persoanele auzitoare și publicul. Deși interpreții trebuie să aibă cunoștințe de bază și să fie la curent cu practicile și procedurile din diferite domenii, este esențial să aibă o atitudine corectă față de munca lor și față de persoanele cu care lucrează. Acest lucru

înseamnă să fii respectuos, empatic și înțelegător față de Comunitatea Surzilor și față de nevoile acesteia.

Interpreții trebuie, de asemenea, să respecte diferențele culturale și lingvistice ale celor două “lumi” pe care le deservește și să încerce să înțeleagă și să empatizeze cu nevoile și perspectivele persoanelor surde cu care lucrează. Acest lucru ajută la construirea încrederii și stabilirea comunicării eficiente și asigură că interpretarea este precisă și adecvată cultural.

În concluzie, manifestarea respectului este un aspect cheie al muncii interpreților în limba semnelor și ajută la asigurarea unei comunicări eficiente și adecvate din punct de vedere cultural pentru toate părțile implicate. Interpreții trebuie să mențină respectul față de toate persoanele și să respecte codurile etice de conduită pentru a furniza cele mai bune servicii posibile persoanelor surde pe care le deservește.

Datorită complexității interpretării limbii semnelor, există mai multe aspecte controversate. Prin urmare, considerăm un cod de etică ca fiind un „instrument viu” pentru interpreții în limba semnelor și un element de ghidare pentru profesia lor. Interpreții nu lucrează doar cu persoane surde, ci și cu alți profesioniști, cum ar fi medici, avocați, psihologi etc. Acest lucru nu înseamnă doar că interpreții trebuie să aibă cunoștințe de bază în aceste domenii, ci și că trebuie să fie la curent cu principiile, practicile și procedurile fiecărui domeniu cu care interacționează. Un exemplu de aplicare a acestei noțiuni este în mediul medical, unde este nevoie de un interpret pentru a asista un pacient surd în timpul unei consultații medicale. În acest caz, interpretul nu numai că are nevoie să cunoască terminologia și procedurile medicale, dar trebuie să aibă și o atitudine pozitivă atât față de pacient cât și față de medic. Acest lucru include

respectul, empatia și înțelegerea față de nevoile de comunicare ale pacientului și cooperarea cu medicul pentru a asigura o comunicare precisă și eficientă. Un alt exemplu care ilustrează complexitatea situațiilor pe care un interpret trebuie să le gestioneze este existența unor subiecte foarte „sensibile” pentru părțile implicate, cum ar fi dezbaterile implant cochlear (un dispozitiv medical care permite percepția sunetului de către persoana surdă) sau oralism (învățarea persoanelor surde să vorbească și să citească pe buze - labiolectură) vs. manualism (predarea limbii semnelor). Aceste aspecte pot avea o încărcătură emoțională semnificativă atât pentru persoanele surde, cât și pentru profesioniștii implicați.

Pentru interpreți, gestionarea acestor situații necesită un grad ridicat de sensibilitate, profesionalism și neutralitate. Aceștia trebuie să se asigure că ambele părți sunt capabile să își comunice punctele de vedere în mod eficient, fără nicio prejudecată sau influență din partea interpretului. Acesta poate fi un echilibru delicat de atins, deoarece interpretul trebuie să fie conștient de nuanțele emoționale și culturale ale conversației și ale persoanelor implicate.

Deci, mulțumirea tuturor interlocutorilor nu este întotdeauna ușoară, iar procesele de comunicare pot fi extrem de dinamice. Din acest motiv, interpretul în limba semnelor trebuie să fie permanent preocupat de dezvoltarea personală și profesională, stabilindu-și în mod conștient anumite obiective în acest sens, cum ar fi:

- A reflecta asupra propriului comportament și a învăța cum să fii un aliat.
- A învăța cum să asisti toți interlocutorii, fără a lua partea cuiva.
- A realiza că o a treia persoană nu poate fi niciodată invizibilă. Conștientizarea și gestionarea propriului rol în această situație sunt, de asemenea, importante.
- A identifica cerințele, intențiile comunicatorului pentru setările corespunzătoare.

Rezumat

Co-funded by
the European Union

Un cod de etică pentru interpreții în limba semnelor stabilește principiile care ghidează activitatea, regulile și principiile de comportament, fiind o profesie care implică interacțiunea directă cu oamenii. Codul este necesar pentru a proteja confidențialitatea și a respecta principiile etice stricte, cum ar fi confidențialitatea, acuratețea, imparțialitatea și alegerea informată. Interpreții trebuie să asigure acuratețea procesului de interpretare, să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor, să fie precauți în luarea deciziilor, să fie imparțiali și să mențină competența culturală. De asemenea, interpretul trebuie să cunoască legile și reglementările care se aplică în cazul interpretării. Precauția presupune luarea deciziilor adecvate în interpretare, ținând cont de nevoile părților implicate și de contextul cultural și social al comunicării. Interpreții trebuie să-și folosească cunoștințele despre limbile și culturile implicate pentru a găsi cel mai bun mod de a transmite sensul exact. Acuratețea implică interpretarea mesajului în întregime fără a adăuga sau a omite informații. Confidențialitatea presupune ca interpretul să protejeze informațiile sensibile și personale împărtășite în timpul sesiunii de interpretare și să nu le dezvăluie nimănui fără consimțământul explicit al părților implicate. Imparțialitatea presupune ca interpretul să rămână neutru și să nu ia partea cuiva, în situația de interpretare. Interpretul ar trebui să respecte dreptul participanților la alegerea în cunoștință de cauză și să îi informeze cu privire la orice cerințe sau limitări în cadrul interpretării.

Co-funded by
the European Union

GEHÖRLOSENVERBAND
HAMBURG

Co-funded by
the European Union

Capitolul 3: Relaționarea cu persoanele surde și cu cele auzitoare în cadrul unei situații de interpretare

Este important să înțelegem că uneori comunicarea între persoanele surde și cele auzitoare este dificilă chiar și atunci când persoana auzitoare cunoaște destul de bine limba semnelor prin intermediul unui membru al familiei sau a finalizat un curs de învățare a limbii semnelor. De exemplu, persoanele auzitoare pot să nu fie conștiente de importanța contactului vizual în timpul comunicării cu o persoană surdă, a unor norme culturale specifice comunității surde etc. Pe de altă parte, persoana surdă poate să nu fie conștientă sau să nu accepte anumite norme culturale specifice persoanelor auzitoare. Lucrul în echipă, între persoanele auzitoare și cele surde, într-un context de interpretare, poate fi o provocare pe care o putem depăși cu succes doar dacă suntem pregătiți să facem față diverselor obstacole specifice.

Una dintre regulile principale într-un context de interpretare este că fiecare comunicare/mesaj trebuie să fie accesibil pentru toți participanții. Prin urmare, este important să existe o politică explicită de comunicare pentru biroul sau spațiul în care persoanele surde și cele auzitoare se află împreună, pentru a ne asigura că orice comunicare este accesibilă pentru toată lumea. De exemplu, această politică poate să prevadă că ambele limbi (limba vorbită și limba semnelor) vor fi folosite atunci când cel puțin o persoană surdă și cel puțin o persoană auzitoare se află împreună în birou/un spațiu comun. Prin utilizarea ambelor limbi (cu ajutorul unui interpret/mediator/facilitator, dacă este necesar), comunicarea devine respectuoasă și accesibilă pentru toată lumea. Această politică poate fi uneori o provocare atât pentru persoanele surde cât și pentru cele auzitoare. Este posibil să fie necesar să li se reamintească această regulă din când în când. Nu este ușor să fii mereu atent să "traduci" toate mesajele. Este de asemenea important să acordăm atenție tuturor participanților la conversație inclusiv interpreților/mediatorilor/facilitatorilor și să lucrăm împreună pentru o transmitere completă a tuturor informațiilor.

Într-un context de interpretare, o altă provocare sunt variațiile limbii semnelor (semne diferite utilizate în diferite regiuni/dialecte, diferite antecedente sociale și familiale/sociale etc.). Variația semnelor poate fi o problemă nu neapărat pentru persoanele surde, care au capacitatea să-și adapteze rapid comunicarea în cele mai multe cazuri, dar pentru persoanele auzitoare care au învățat limba semnelor ca a doua limbă. Din motive etice, se recomandă respectarea limbii semnelor locale și a modelelor culturale specifice. Prin urmare, într-un context de interpretare, participanții trebuie să fie deschiși să învețe semne noi sau să utilizeze noi instrumente în comunicarea lor, într-un cuvânt, să dobândească noi abilități de comunicare. Această strategie necesită

anumită flexibilitate din partea interpretului/ mediatorului/ facilitatorului, dar ar trebui evitată (pe cât posibil) întreruperea prea des a sesiunilor de interpretare pentru clarificarea unor semne, anumitor modele culturale și pentru a "negocia" asupra utilizării unor semne cu anumite sensuri, de exemplu. Ideal, această situație va fi evitată prin calificarea adecvată a interpretului/ mediatorului/ facilitatorului înainte de sesiunea de interpretare. În caz de neînțelegere însă, interpretul/mediatorul/facilitatorul trebuie să solicite clarificarea și este necesară o întrerupere. Interpretul/mediatorul/facilitatorul nu trebuie să impună utilizarea unui semn sau a altuia, ci trebuie să fie atent și flexibil, deschis; să observe și să înțeleagă o altă semnificație a unui semn într-un nou context/zonă geografică. De asemenea, persoana care oferă asistență nu trebuie să introducă propria limbă a semnelor sau limbajul semnelor internațional, ci trebuie să învețe și să folosească limba semnelor locală/ limba semnelor utilizată de persoanele surde care au nevoie de asistență.

Diferențele dintre culturile comunităților surde și a celor auzitoare pot fi, de asemenea, surse de neînțelegeri și / sau conflicte. De exemplu, anumite glume care amuză persoanele surde pot părea ofensatoare pentru persoanele auzitoare și viceversa. Ideal ar fi ca atât persoanele auzitoare, cât și cele surde să fie conștiente de diferențele culturale pentru a evita posibile conflicte cauzate de ignoranță.

Când lucrați ca interpret/mediator/facilitator într-un mediu în care sunt prezente atât persoane surde cât și auzitoare, este important să vă asigurați că stabiliți și mențineți o comunicare eficientă. Acest lucru poate fi realizat urmând câteva orientări-cheie:

1. Identificați clar părțile implicate în comunicare, inclusiv persoanele surde, cele auzitoare și alți interpreți/mediatori/facilitatori.
2. Stabiliți linii clare de vizibilitate între părțile implicate pentru a facilita comunicarea vizuală.

3. Încurajați toate părțile să comunice clar și cu o viteză moderată pentru a facilita interpretarea precisă.
4. Furnizați mijloace vizuale, cum ar fi materiale scrise sau diagrame, pentru a sprijini procesul de interpretare.
5. Folosiți terminologie adecvată în interpretare și explicați orice limbaj tehnic sau specializat pentru a vă asigura că toată lumea înțelege același lucru. Aici dorim să subliniem că aceasta nu este sarcina unui interpret, ci a unui asistent de comunicare.
6. Fiți conștienți de diferențele culturale și lingvistice și adaptați-vă nevoilor acestora pentru a asigura o comunicare eficientă.
7. Aveți grijă să țineți cont de nevoile de accesibilizare ale celor care sunt surzi și asigurați-vă că interpretarea este accesibilă și inclusivă.
8. Solicitați feedback de la toate părțile implicate pentru a vă asigura că este eficientă comunicarea și toată lumea este mulțumită cu serviciul de interpretare furnizat.

Când interpretezi pentru persoane surde și auzitoare în aceeași timp, este important să te asiguri că toate părțile au acces egal la informațiile care sunt partajate. Acest lucru poate implica furnizarea de interpretare în limba semnelor pentru persoanele surde și interpretare în limba vorbită pentru persoanele auzitoare. De asemenea, poate implica furnizarea de subtitrări sau traduceri scrise pentru toate părțile implicate. Comunicarea clară și flexibilitatea sunt cheia pentru a asigura că nevoile tuturor sunt satisfăcute.

Există mai multe greșeli care pot fi făcute în situațiile de interpretare în limba semnelor atunci când sunt implicate atât persoane surde și cât și persoane auzitoare. Prezentăm câteva exemple:

1. Nefurnizarea nivelului adecvat: Nefurnizarea serviciilor de interpretare sau subtitrare adecvate pentru persoanele surde sau cu pierderi de auz poate face dificilă participarea lor deplină la conversație sau eveniment.
2. Utilizarea semnelor greșite sau interpretarea prea rapidă: interpreții de limba semnelor ar trebui să fie familiarizați cu semnele specifice utilizate de persoanele cu pierderi de auz pentru care interpretează. Interpretarea prea rapidă sau utilizarea semnelor greșite poate duce la neînțelegeri.
3. Identificarea necorespunzătoare a interpreților/mediatorilor/facilitatorilor: în grup, este important să se identifice clar interpreții/mediatorii/facilitatorii pentru a se evita confuzia și pentru a ne asigura că persoanele surde sau cu pierderi de auz știu către cine să își îndrepte atenția.
4. Neclarificarea suficientă a contextului: interpreții/mediatorii/facilitatorii ar trebui să furnizeze mai multe informații legate de context pentru a se asigura că persoanele surde sau cu pierderi de auz înțeleg conversația.
5. Nefurnizarea serviciilor de interpretare pentru toate părțile implicate: este important ca serviciile de interpretare să fie disponibile pentru toate părțile implicate în conversație, atât pentru persoanele surde sau cu pierderi de auz cât și pentru persoanele care nu utilizează limba semnelor.
6. Lipsa de cunoștințe cu privire la cultura și normele comunității surzilor: interpreții de limba semnelor ar trebui să fie familiarizați cu normele și cultura comunității surzilor pentru care interpretează, deoarece acestea pot fi diferite față de cultura auzitorilor.

Este important să menționăm că acestea nu sunt singurele greșeli care pot fi făcute, iar fiecare situație de interpretare poate necesita diferite adaptări și considerații. Fiind

conștienți de greșelile potențiale și lucrând activ pentru a le evita, interpreții/mediatorii/facilitatorii pot contribui la asigurarea faptului că toți cei implicați au acces egal la informațiile furnizate.

Deoarece una dintre principalele cauze ale provocărilor întâmpinate în situațiile de interpretare între persoanele surde și cele auzitoare sunt diferențele culturale dintre cele două comunități, vom încerca să enumerăm principalele diferențe culturale între comunitatea surzilor și lumea auzitoare:

1. **Limba:** Comunitatea Surzilor folosește în principal limba semnelor ca mod de comunicare, în timp ce lumea auzitoare folosește în principal limba vorbită. Această diferență de comunicare poate avea un impact semnificativ asupra modului în care Comunitatea Surzilor interacționează cu lumea și asupra modului în care o trăiesc.
2. **Modul de comunicare:** Comunitatea Surzilor se bazează foarte mult pe indicii vizuale și gesturi, în timp ce lumea auzitoare se bazează semnificativ și pe indicii auditive. Această diferență evidențiază importanța recunoașterii și respectării diverselor forme de comunicare și de învățare pentru a promova incluziunea.
3. **Socializarea:** Comunitatea surzilor are un puternic sentiment de apartenență la propria comunitate și deseori socializează între ei. Aceasta are propriile rețele sociale și evenimente, cum ar fi cluburile pentru surzi, unde pot comunica și socializa cu alte persoane care folosesc limba semnelor.
4. **Accesul la informații:** Comunitatea surzilor poate întâmpina bariere în accesarea informațiilor din cauza lipsei de accesibilizare a lumii auzitoare (cum ar fi lipsa subtitrării la televizor sau la videoclipuri).
5. **Perspectiva asupra auzului:** Comunitatea surzilor poate vedea deficiența auditivă ca pe o modalitate diferită de a experimenta lumea, în loc de o lipsă, în timp ce

lumea auzitoare poate vedea acest lucru ca pe o dizabilitate. Comunitatea surzilor vede surditatea ca pe o identitate culturală, mai degrabă decât ca pe o afecțiune medicală.

6. Viziunea asupra lumii în general: Comunitatea surzilor poate avea o perspectivă diferită asupra lumii și poate vedea lucrurile diferit față de lumea auzitoare. Această diferență de viziune asupra lumii poate fi atribuită unui cumul de factori, inclusiv folosirea limbii semnelor ca principal mod de comunicare, experiența de a crește ca un copil surd într-o lume a auzului, precum și cultura și experiențele comune ale Comunității Surzilor. Persoanele surde pot avea o înțelegere diferită a normelor sociale, a comunicării și a identității, ceea ce le poate modela percepția asupra lumii din jurul lor. În general, diferențele de viziune asupra lumii dintre Comunitatea Surzilor și lumea auzitoare evidențiază importanța înțelegerii și respectării diverselor perspective și experiențe. Este important să se recunoască faptul că NU există o singură viziune "corectă" asupra lumii și că diversitatea perspectivelor poate duce la o mai mare înțelegere și apreciere a diferitelor moduri de a trăi și de a experimenta lumea.
7. Educația: Comunitatea surzilor poate avea experiențe educaționale diferite și cel mai probabil frecventează școli pentru surzi. Pot exista diferențe notabile între școlile pentru surzi și cele pentru auzitori. În școlile pentru auzitori, elevii sunt de obicei expuși la o gamă largă de experiențe auditive și moduri de comunicare, cum ar fi limba vorbită, muzica, diferite materiale multimedia, implicând componenta audio. În schimb, școlile pentru surzi se pot concentra mai mult pe limba semnelor ca principal mod de comunicare și pot pune un accent mai mare pe învățarea și comunicarea vizuală. Astfel, elevii surzi pot avea o înțelegere mai

profundă a componentei vizuale astfel încât vor privi lumea mai mult printr-o lentilă vizuală.

8. Arte și divertisment: Artele și divertismentul reprezintă o parte esențială a culturii și oferă un mijloc de exprimare creativă și de divertisment. Pentru Comunitatea Surzilor, experiența artei și a divertismentului poate fi destul de diferită din cauza perspectivei și a modului lor unic de comunicare. Acest lucru poate duce la dezvoltarea unor forme diferite de artă și divertisment care să răspundă nevoilor și preferințelor lor specifice, cum ar fi poveștile vizuale și spectacolele de teatru cu subtitrări. Poveștile vizuale reprezintă o formă artistică foarte apreciată de Comunitatea Surzilor. Prin intermediul elementelor vizuale cum ar fi imaginile, grafica și videoclipurile; poveștile vizuale permit persoanelor surde să comunice și să se exprime într-un mod mai cuprinzător și mai nuanțat. De asemenea, spectacolele de teatru cu subtitrări sunt o altă formă de divertisment foarte apreciată de Comunitatea Surzilor. În astfel de spectacole, subtitrările și descrierile sunt furnizate pe ecran, permițând persoanelor surde să urmărească dialogul și să înțeleagă intriga spectacolului. În plus, poeziile sau cântecele și diferite tipuri de spectacole în limba semnelor sunt forme de artă specifice Comunității Surzilor. Acestea le permit persoanelor surde să se exprime prin folosirea limbii lor natale, cea a semnelor, și să își prezinte creativitatea și talentul în fața unei comunități mai largi. În general, Comunitatea Surzilor a dezvoltat o varietate bogată și diversă de artă și divertisment care se adresează nevoilor și preferințelor lor unice.

Schema cerere - control

Ținând cont de explicațiile și observațiile menționate mai sus, am dori să subliniem un model/schemă care poate oferi sugestii utile în timpul interpretării/ medierii/ facilității comunicării și vă poate împiedica să vă pierdeți într-un cadru dificil de interpretare.

Această schemă este menită să sprijine în special interpreți începători în timpul situației de interpretare, și o considerăm foarte utilă pentru grupul țintă al proiectului nostru, pentru a înțelege mai bine diferitele procese implicate, precum și alte mijloace de control asociate și pentru a le permite să își adapteze propriile acțiuni în consecință. Astfel, schema cerere - control poate da sugestii valoroase asistenților de comunicare, persoanelor care joacă rolul de interpreți în limba semnelor și care acționează ca ambasadori între interlocutorii surzi și auzitori. Această schemă nu este despre îmbunătățirea competențelor în limba semnelor, ci despre interpretarea contextului în diferite situații care pot apărea, în care cel puțin trei persoane sunt direct implicate în schimburi comunicative.

„Cu ajutorul schemei D-C [Demand-Control Scheme], situațiile de interpretare pot fi analizate și structurate în funcție de cerințele de mediu, interpersonale, paralingvistice și intrapersonale, pentru a identifica ulterior opțiunile de control ale interpretului cu privire la cerințele descrise” (cf. Dean & Pollard, 2008, p. 472).

Exemple de cereri pot fi:

- cerințe de mediu, specifice cadrului: de ex. zgomot în cameră;
- solicitări interpersonale, specifice interacțiunii consumatorilor și interpretului: de ex. dificultăți de relaționare cu clienții sau colegii;
- solicitări legate de limbaj, specifice abilităților expresive ale consumatorilor: de ex. dificultăți în înțelegerea limbii respective din cauza dialectului;

- solicitări interne, specifice interpretului: de ex. conflicte în familie sau cerc de prieteni care îl însoțesc sub forma unor gânduri, sentimente.

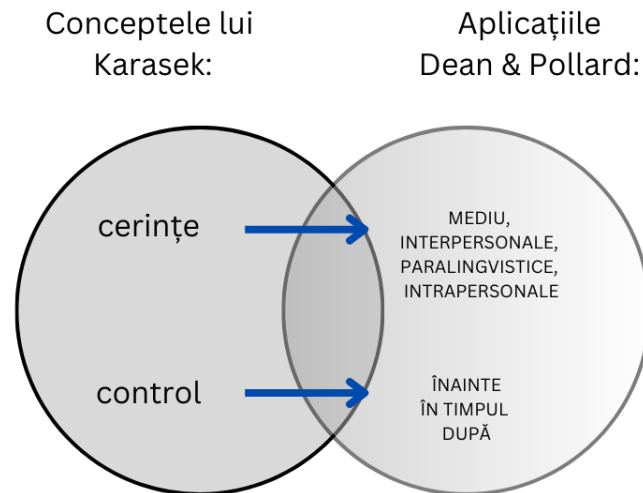

Figura 1: DC-Schema by Dean & Pollard (2011)

Imagine: https://dodir.hr/wp-content/uploads/2021/07/Masterthesis_VRBANIC_TINA.pdf
[01.02.2023]

Dean & Pollard au dezvoltat patru așa-numitele cerințe centrale EIPI (de mediu, interpersonale, paralingvistice, intrapersonale), pe baza cărora pot fi evaluate criteriile de luare a deciziilor și de determinare a consecințelor.

Utilizând schema D-C, interpreții începători/ mediatorii/ facilitatorii își pot dezvolta abilități de a judeca și abilități analitice. Aceste abilități pot facilita, de asemenea, luarea deciziilor în interpretarea situațiilor. Analiza EIPI poate fi utilizată pentru a defini cele mai bune cerințe de traducere, comportamentale și de altă natură pentru situația de interpretare, astfel încât interpreții/mediatorii/facilitatorii să poată răspunde cerințelor situației de interpretare respective. Astfel, pe baza schemei cerere-control, propriul comportament în situație nu este clasificat în comportament corect sau greșit. Mai degrabă, este o chestiune de confruntare sau testare a diferitelor posibilități

comportamentale și a consecințelor rezultate pentru a reacționa ulterior în mod corespunzător la o anumită cerere.

„Analiza propriei activități ajută astfel să ne dezvoltăm în mod activ din punct de vedere profesional în mod continuu, în loc să ne expunem neputincioși, autocritici sau pasivi la sentimentul de a nu avea nici un control asupra situației”

(Dean & Pollard, 2008, p. 473).

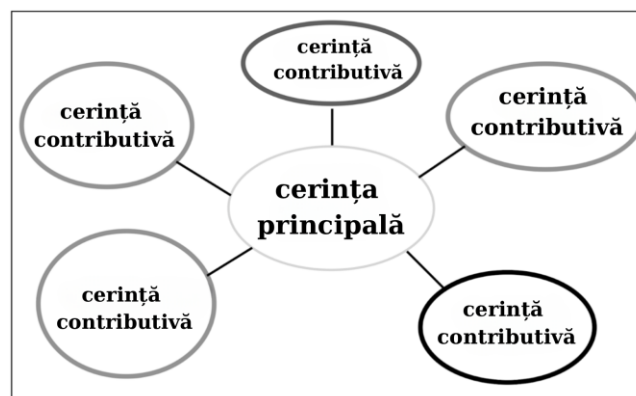
În cele ce urmează este descrisă o situație posibilă ca exemplu (cf. Dean & Pollard, 2008, pp. 474 - 476):

„Tu mediezi o conversație și nu-l poți auzi pe vorbitor pentru că vorbește prea încet.”

Exemplu: Cerința principală

**Exemplu: Solicitarea centralizată
Interpretați o discuție de grup și nu îl
puteți auzi pe vorbitor pentru că
vorbește prea încet.**

În primul rând, este necesar să se stabilească împreună cerințele pentru această situație.

(Imagine, vezi Dean & Pollard, 2008, S. 474)

Apoi, se întocmește o listă cu modalitățile de control posibile, adaptate cerințelor.

„Această listă de cerințe oferă stagiariusului interpret un context real, iar utilizarea schemei D-C oferă cadrul lingvistic asociat pentru a avea o discuție informată despre alegerile translaționale și comportamentale, consecințe, obiectivitate și neutralitate, precum și comportamentul etic în relație cu situația de interpretare” (cf. Dean & Pollard, 2008, p. 473).

Tipuri de cerințe	Surse
Lingvistice	<ul style="list-style-type: none"> Modalitățile de comunicare ale clientului Fluența lingvistică a clientului Viteza de comunicare a clientului Claritatea în comunicare a clientului Volumul vocii; spațiul semnelor Abilitățile receptive ale interpretului Abilitățile expresive ale clientului Folosirea vocabularului tehnic
De mediu	<ul style="list-style-type: none"> Natura generală a sarcinii Cadrul specific al sarcinii Cadrul vizual Zgomotul de fond Temperatura din cameră Chimicale și mirosuri Moduri de aranjare a locurilor Calitatea luminii Distracțiile vizuale
Interpersonale	<ul style="list-style-type: none"> Înțelegerea rolului unui interpret de către cei din jur Aderența celor din jur la reguli și norme de interpretare Comunicarea cu interpretul Dinamica puterii și autorității Opresiune, lipsă de onestitate, incorectitudine Controlul comunicării, de exemplu așteptarea rândului în comunicare
Intrapersonale	<ul style="list-style-type: none"> Natura dinamică și intensitatea evenimentului Reacții indirecte Preocupări legate de siguranță Răspunsuri psihologice și distrageri Dubii și întrebări legate de performanță Disponibilitatea supervizării și sprijinului Anonimitatea și izolarea Lipsa siguranței în ceea ce privește confidențialitatea Preocupări legate de răspundere

Image: https://www.researchgate.net/figure/Categories-and-examples-of-demand-sources-in-sign-language-interpreting-assignments_tb11_8263239 [01.02.2023].

Modalitățile de control ar trebui să includă condiții precum obiectivitatea și neutralitatea, comportamentul etic și consecințe. În plus, modalitățile de control ar trebui alese, în funcție de situație, păstrându-se rolul interpretului.

<p>Ce poate fi controlat înainte de lucrul în sine</p> <p>Ce poate fi controlat înainte sau în timpul pregătirilor pentru lucrul în sine</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Educație <ul style="list-style-type: none"> Formală Informală ➤ Experiență <ul style="list-style-type: none"> De lucru Personală ➤ Pregătirea directă pentru lucrul în sine <ul style="list-style-type: none"> Contacte Echipa de interpretare Materiale de informare 	<p>Cereri legate de mediu</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Mediul înconjurător (temperatură, chimicale și mirosuri, așezarea locurilor, calitatea luminii, distragerile vizuale, mobila, echipament) ➤ Scopul amplasării ➤ Terminologia ➤ Oamenii ➤ SIGURANȚA 	<p>Cereri interpersonale</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Dinamica personală și a puterii ➤ Stilul și scopurile comunicării ➤ Dispoziția emoțională ➤ Rolul și diferențele culturale ➤ Ritmul comunicării (luarea rândului, etc) ➤ Nuanțe relaționale (oameni noi, familiari, intimi, relații tensionate) ➤ „Gura lumii” 	<p>Ce poate fi controlat în timpul lucrului în sine</p> <p>Ce poate fi controlat în timpul sarcinii de interpretare în sine</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Confirmare/conștientizare ➤ Introspecție ➤ Intervenție directă ➤ Interpretare adaptată ➤ Relații anterioare ➤ Codul de etică ➤ Metafore de rol
<p>Cereri paralingvistice</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Particularități ale vorbirii/semnelor ➤ Volumul/ spațiul de executare a semnelor ➤ Ritm ➤ Accent / Semne regionale ➤ Claritatea vorbirii/semnelor ➤ Poziția corpului ➤ Limitări fizice sau cognitive 		<p>Cereri intrapersonale</p> <p>Ce poate fi controlat înainte sau în timpul pregătirilor pentru lucrul în sine</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Sentimente sau îngrijorări pe care cineva le poate avea în legătura cu propria siguranță, performanța interpretării, responsabilitate, oameni și dinamica relațiilor, mediu ➤ Distrageri de ordin psihologic ➤ Răspuns de ordin psihologic sau distrageri ➤ Disponibilitatea de supervizare sau suport ➤ Anonimat și izolare 	
<p>Ce poate fi controlat după lucrul în sine</p> <p>Ce poate fi controlat prin contract după lucrul în sine</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Împărtășirea impresiilor cu un sistem de suport ➤ Grijă de sine ➤ Continuare cu oamenii implicați, cu formare suplimentară, cu persoanele de contact ➤ Supervizare: formală cu supervizori, informală cu colegi 			
<p>Pe baza Schemei Cerere-Control pentru interpretare dezvoltată de Robyn Dean și Robert Pollard (graphic de Lentha Zinsky)</p>			

Imagine: <https://www.semanticscholar.org/paper/Video-Relay-Service-Interpreting%3A-Interpreters%27-and-Holcombe/f2b7c30ea0755f963808f3fe1e7e70bf18442d25/figure/4> [01.02.2023].

După cum arată figura de mai jos, comportamentul etic nu ar trebui să fie determinat de acțiuni prea liberale sau prea conservatoare.

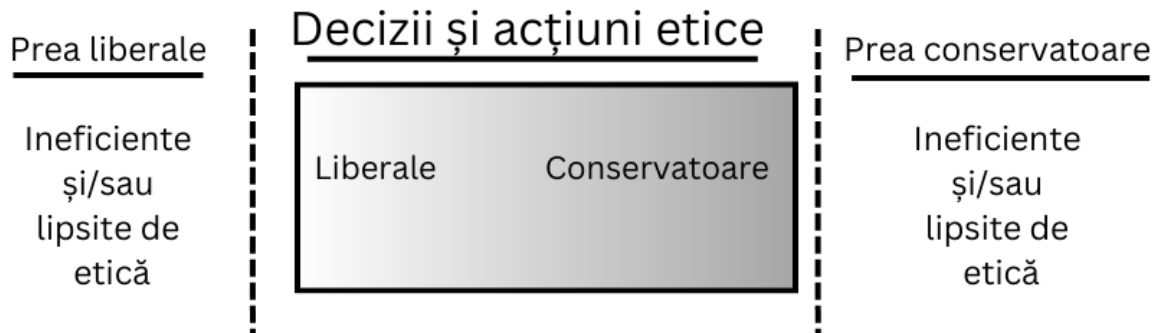
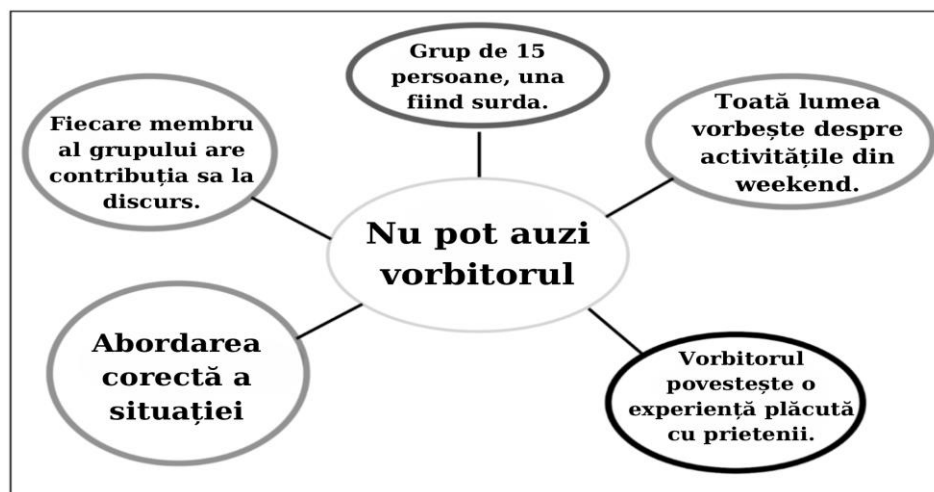

Figura 1. Modelul profesiei DC-S raționamentului etic
Reprintat din Dean & Pollard (2005:270)

Imagine: R. K. Dean & R. Pollard JR. (2011): Context-based ethical Reasoning in Interpreting: A Demand Control Schema Perspective. In: *The Interpreter and Translator trainer* 5 (1). S. 155-182

<http://intrpr.info/library/dean-pollard-context-based-ethical-reasoning-in-interpreting.pdf> [01.02.2023].

Aceasta implică exercițiul de a imagina sau observa efectiv o anumită situație (situația 1 sau 2) care ar putea fi o situație potențială de interpretare și apoi realizarea analizei folosind schema D-C.

(Imagine, vezi Dean & Pollard, 2008, S. 475)

(Imagine, vezi Dean & Pollard, 2008, S. 475)

„Pentru a fi eficient ca interpret, ai nevoie de talent și de un anumit repertoriu comportamental dincolo de simplele abilități lingvistice” (Dean & Pollard, 2008, p. 475).

Cu cât interpreții/mediatorii/facilitatorii realizează mai multe scheme D-C, cu atât mai mult repertoriul comportamental este antrenat, astfel încât comportamentele devin versatile și pot fi aplicate în diferite situații de interpretare care nu se pot distinge neapărat din punct de vedere lingvistic.

Rezumat

Atunci când lucrați cu comunitatea surzilor, este important să înțelegeți că pot apărea probleme și dificultăți de comunicare între surzi și auzitori chiar dacă persoana auzitoare cunoaște bine limba semnelor. Una dintre principalele provocări într-un cadru de interpretare este accesibilizarea comunicării pentru toți participanții și ar trebui să existe reguli clare de comunicare pentru a asigura accesul tuturor la informații. O altă provocare este variația limbii semnelor și este important să se respecte semnele și cultura regională. Și diferențele culturale pot duce la neînțelegeri și conflicte și este

Co-funded by
the European Union

important ca atât persoanele auzitoare, cât și cele surde să fie conștiente de aceste diferențe pentru a evita posibilele conflicte cauzate de neștiință. Pentru o comunicare eficientă, trebuie să existe o vizibilitate bună, toți participanții ar trebui să vorbească clar și într-un ritm moderat, să se folosească suport vizual și terminologia adecvată. De asemenea, interpreții ar trebui să fie conștienți de nevoile de accesibilitate și să ceară feedback de la toate părțile pentru a asigura eficiența comunicării. Exemple de greșeli frecvente în interpretarea în limba semnelor: servicii de interpretare la nivel neadecvat, utilizarea semnelor incorecte sau la viteză prea mare, neidentificarea clară a persoanei care interpretează, insuficiente informații despre context, neasigurarea serviciilor de interpretare pentru toți participanții și necunoașterea culturii și normelor comunității surzilor.

Co-funded by
the European Union

Capitolul 4: Rolul interpreților/mediatorilor/facilitatorilor de comunicare în limba semnelor

Rolul interpreților în limba semnelor este de a facilita comunicarea între indivizii care folosesc limba semnelor și cei care nu o folosesc. Aceștia interpretează limba vorbită în limba semnelor și invers, permițând persoanelor surde sau cu pierderi de auz să participe pe deplin la diferite medii, cum ar fi medii educaționale, locuri de muncă, întâlniri medicale și evenimente publice. Ei ajută, de asemenea, la reducerea barierelor dintre oameni cu stiluri de comunicare diferite și ajută la asigurarea faptului că toată lumea are acces egal la informații și are posibilitatea să comunice eficient.

În ceea ce privește abilitățile și cunoștințele de care interpreții în limba semnelor au nevoie pentru a fi eficienți în munca lor, subliniem competența lingvistică, competența culturală și considerațiile etice. Aceștia trebuie să facă față mai multor provocări complexe, cum ar fi gestionarea cerințelor sarcinii de interpretare, gestionarea diferitelor modalități de comunicare și echilibrarea nevoilor diferitelor părți interesate.

Ne punem o întrebare la care dorim să găsim un răspuns: Dacă munca unui interpret în limba semnelor este atât de complexă, ceea ce presupune necesitatea formării continue și certificare recunoscută de autoritățile competente, de ce este permisă prezența mediatorilor/ facilitatorilor necertificați sau de ce ar fi necesară prezența acestora în diverse situații de interpretare? Există câteva motive semnificative pentru care prezența mediatorilor/ facilitatorilor necertificați (grupul țintă principal al ghidului nostru) este importantă și poate fi permisă sau chiar solicitată în diferite situații de interpretare:

1. Lipsa de interpreți autorizați: în unele zone/arii geografice poate exista o lipsă de interpreți cu certificare, ceea ce face dificil pentru organizații, agenții sau persoane fizice să asigure servicii oferite de către profesioniști autorizați pentru fiecare situație de interpretare.
2. Constrângeri financiare: Angajarea interpreților cu certificare poate fi foarte costisitoare și este posibil ca unele organizații, agenții sau anumite persoane fizice să nu aibă bugetul necesar. În aceste cazuri, se poate apela la interpreți neautorizați ca o soluție mai economică.
3. Situații de urgență: în situații de urgență, cum ar fi dezastrele naturale sau urgențele medicale, este posibil ca interpreții cu certificare să nu fie disponibili.

În aceste cazuri, organizațiile, agențiile sau persoanele fizice se pot baza pe interpreți neacreditați pentru a oferi suport în comunicare.

4. Cadre informale: în unele situații informale, cum ar fi adunările mici sau evenimentele sociale, necesitatea unui interpret autorizat poate să nu fie considerată necesară însă prezența mediatorului/facilitatorului în comunicare este foarte utilă.

Este important de reținut că, deși interpreții neacreditați pot fi capabili să faciliteze comunicarea, este posibil ca aceștia să nu aibă același nivel de abilități, cunoștințe și expertiză ca și interpreții autorizați. Organizațiile ar trebui să se străduiască să folosească interpreți autorizați ori de câte ori este posibil. Din păcate, se întâmplă ca unele organizații sau agenții să nu fie conștiente de importanța utilizării interpreților cu certificare sau să nu înțeleagă diferența dintre interpreții autorizați și cei neautorizați. Prin urmare, este crucială educarea organizațiilor, agențiilor și a persoanelor fizice cu privire la importanța utilizării de interpreți LSR certificați și la riscurile potențiale asociate utilizării de interpreți necertificați, pe de o parte, și se recomandă ca interpreții necertificați să se instruiască pe tot parcursul vieții și chiar să obțină certificarea corespunzătoare, acolo unde este posibil, pe de altă parte. Eforturile de educare și de sensibilizare pot contribui la promovarea recunoașterii și respectării standardelor profesionale și a considerentelor etice aferente profesiei de interpret. Concluzionând, utilizarea interpreților necertificați poate fi permisă și chiar se impune în anumite situații din cauza unor factori obiectivi precum lipsa de profesioniști certificați, constrângerile financiare, situațiile de urgență sau mediile informale. Cu toate acestea, accesarea serviciilor interpreților necertificați ar trebui evitată în situații formale, iar organizațiile ar trebui să se străduiască să angajeze interpreți certificați ori de câte ori este posibil.

Co-funded by
the European Union

În cele ce urmează vom face un exercițiu de imaginație pentru a înțelege care ar fi consecințele dacă nu ar exista interpreți în limba semnelor!

Dacă nu ar exista interpreți în limbajul semnelor, persoanele surde sau cu probleme de auz s-ar confrunta probabil cu bariere semnificative de comunicare în diferite medii, cum ar fi în educație, angajare și asistență medicală. Ei pot avea, de asemenea, acces limitat la informații și servicii care furnizează limbaj vorbit (marea majoritate a situațiilor sociale și instituționale!!!). Aceasta ar putea include sala de clasă, unde pot avea dificultăți în înțelegerea prelegerilor și participarea la discuții, locul de muncă unde pot avea dificultăți în a comunica cu colegii și a primi instrucțiuni și mediile de asistență medicală, unde pot avea dificultăți în a comunica cu profesioniștii medicali și a înțelege informații importante despre sănătatea lor.

Toate acestea ar putea duce la izolare socială și la oportunități foarte limitate pentru persoanele surde. Acest lucru ar putea avea un impact semnificativ asupra bunăstării lor generale și asupra capacității de a duce o viață împlinită.

Persoanele surde au acces limitat la informații și servicii care sunt furnizate în limbi vorbite, cum ar fi emisiuni de știri, anunțuri publice și alerte de urgență. Acest lucru duce la lipsa de înțelegere a evenimentelor importante și la lipsa capacității de a acționa în situații de urgență.

Întrebarea pe care fiecare persoană care cunoaște problemele comunității surzilor și citește aceste rânduri și-o pune este: dispar toate aceste dificultăți dacă există interpreți autorizați în limba semnelor? Este o întrebare retorică, desigur, iar răspunsul este evident: BA DA! Acest lucru se datorează faptului că, după cum am arătat mai sus, există prea puțini interpreți autorizați, iar costurile serviciilor de interpretariat sunt prea mari pentru marea majoritate a persoanelor surde. Iată de ce considerăm atât de importantă existența interpreților „ocazionali”, neacreditați (numiți deseori în această

Co-funded by
the European Union

lucrare mediatori/facilitatori) sau care au certificat, dar nu practică interpretariat ca loc de muncă primar. De aceea considerăm că acest ghid este foarte binevenit - majoritatea acestor interpreți non-formali (nu puțini: rude, profesori, prieteni ai surzilor etc.) sunt autodidacți - pentru a îmbunătăți serviciile de interpretare în limba semnelor.

Modelul Rol – Spațiu

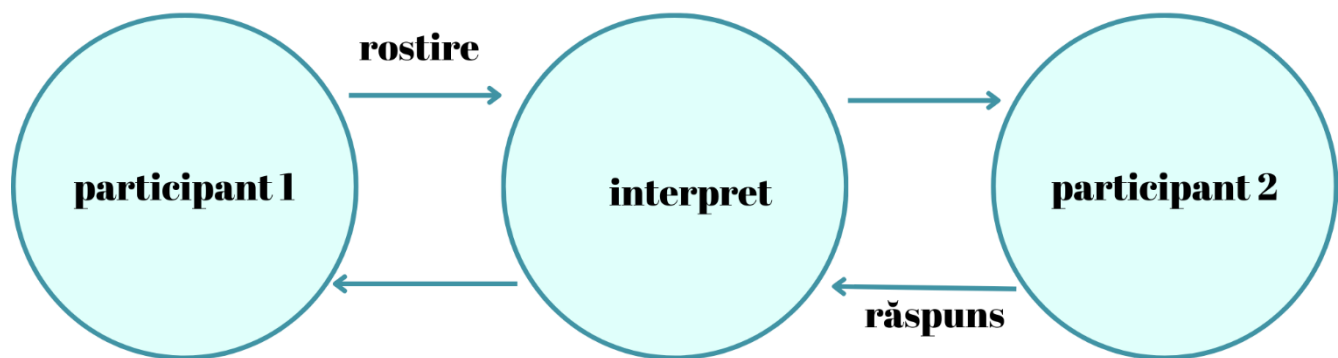
Până în anii 1980, în Germania, România (dar și în alte țări) rudele sau profesorii surzilor și asistenții sociali, dar și copiii părinților surzi (Coda) asigurau în exclusivitate medierea lingvistică între surzi și auzitori. Astfel ei și-au asumat funcția sau rolul de „ajutor” sau „asistent” pentru a rezolva problemele surzilor, cum încă se întâmplă și în zilele noastre. Însă, datorită mișcării de emancipare, care a apărut, de ex. în Germania, prin cercetarea limbii semnelor germane de către prof. dr. Siegmund Prillwitz (dar și în alte țări, ca urmare a unor contribuții similare), acest model s-a schimbat. Profesia interpretului a trecut în prim plan și a câștigat din ce în ce mai multă importanță (cf. Hillert, 2007, pp. 324-325). Prin intermediul unui cod profesional și de onoare au fost stabilite linii directoare concrete, astfel încât interpreții să își poată adapta și profesionaliza acțiunile în consecință. În plus, în societate s-a schimbat semnificativ percepția asupra existenței persoanelor surde și a nevoilor acestora. Astăzi, înțelegerea rolului interpretului este în continuă evoluție și nu există un acord uniform cu privire la o definiție clară și fără de ambiguitate a unui astfel de rol. Fragmentul următor are scopul de a arunca o privire mai atentă și de a înțelege mai bine acest modelul rol-spațiu.

Lee & Llewellyn-Jones aveau mulți ani de experiență ca interpreți. Ei notaseră, de asemenea, observații despre conversațiile naturale unu-la-unu pentru a răspunde la

următoarea întrebare: Cum poate un interpret să se angajeze într-un cadru conversațional astfel încât aceasta (comunicarea/conversația) să fie cât mai aproape de starea naturală (fără interpret) (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2011, pp. 363 - 367)?

Mai multe modele precizează că un interpret sau un mediator de comunicare ar trebui să fie „invizibil” și să fie văzut ca un „tub” sau canal al conținutului lingvistic. Dar asta ar însemna să vedem conversațiile ca pe niște enunțuri monologice și secvențiale.

Imagine: <https://www.semanticscholar.org/paper/Getting-to-the-Core-of-Role%3A-Defining-Interpreters%27-Llewellyn-Jones-Lee/8088c103705fb9ad081b6dbec53ed7d151d31450> [07.11.22].

În principiu, o conversație între două persoane poate fi apreciată ca fiind monologică. Totuși, în cazul unei interacțiuni la care participă un interpret sau un mediator lingvistic, nu este adevărat. Aceste interacțiuni au în comun faptul că au o realitate mentală (= situație), care necesită cooperare și feedback (contribuții non-verbale, de întărire) între persoane. Interacțiunile, pe de altă parte, sunt dinamice și astfel rolurile și relațiile interlocutorilor sunt în continuă schimbare (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2011, p. 364).

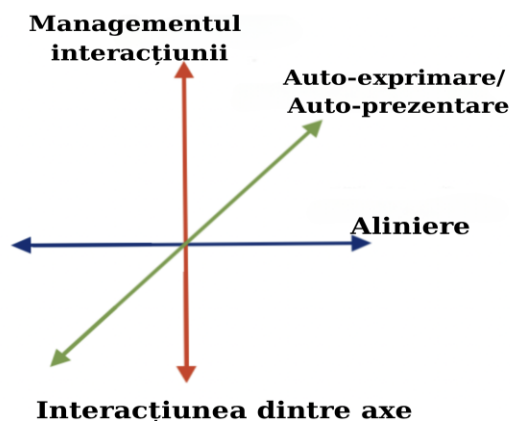
În plus, interpreții sau asistenții de comunicare trebuie înțeleși ca un fel de punte între diferitele domenii lingvistice.

Astfel, scopul interpretării conversațiilor nu este doar realizarea unui transfer de informații, ci și luarea în considerare a altor aspecte importante. De exemplu, fluența în limbile de lucru, o cunoaștere matură a diferitelor culturi, viziuni asupra lumii și cunoștințele probabile ale clienților despre lume. De asemenea, este important ca obiectivele clientului să fie recunoscute iar consecințele succesului și eșecului conversației să poată fi evaluate clar. Mai mult, interpretul sau asistentul de comunicare ar trebui să fie în măsură să obțină informații despre condițiile cadru și operaționale și, în final, să cunoască normele și codurile de etică (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2016, pp. 154-155).

Lee & Llewellyn-Jones descriu conceptualizarea lor cu privire la rolul unui interpret sau asistent de comunicare, care este definit prin trei aspecte principale, după cum urmează:

1. Auto-prezentare
2. Managementul interacțiunii
3. Alinierea

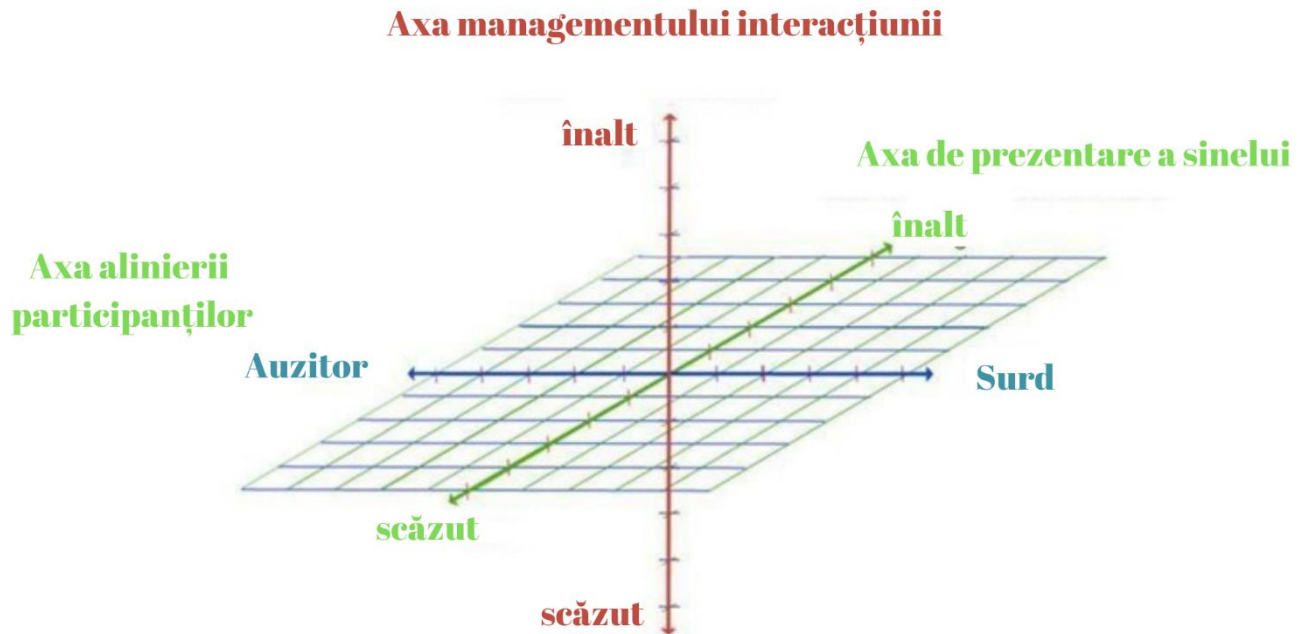

(Imagine, vezi Lee & Llewellyn-Jones, 2016, S. 152)

Diagrama de mai jos arată că alinierea se află pe axa X (albastru). Pe axa Y regăsiți controlul interacțiunii (= managementul interacțiunii, roșu) iar pe axa Z auto-

prezentarea (= „prezentarea sinelui”, verde) (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2016, pp. 141-142).

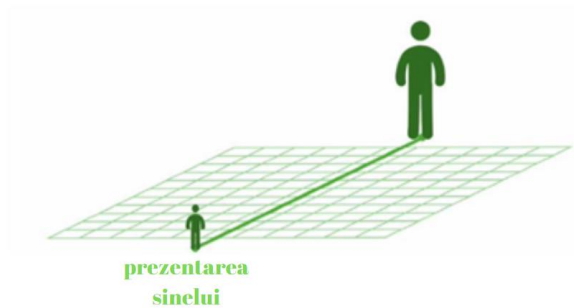
Imagine: <https://digiterp.com/new/faqs/role-space/> [07.11.22]

Auto-exprimarea/auto-prezentarea se referă la comportamentele în care interpretul comunică sau acționează pentru și/sau despre el/ea (de exemplu: prezentarea, răspunsul la întrebări directe, oferirea de informații despre gusturile sau antipatiile personale). Expresiile non-verbale sunt, de asemenea, prezente.

Axa de prezentare a sinelui

Prezentare de sine înaltă

Prezentare de sine joasă

Imagine: <https://www.dolmetschserviceplus.at/robert-g-lee-unterrichtet-role-space-achse-3-presentation-self> [07.11.22].

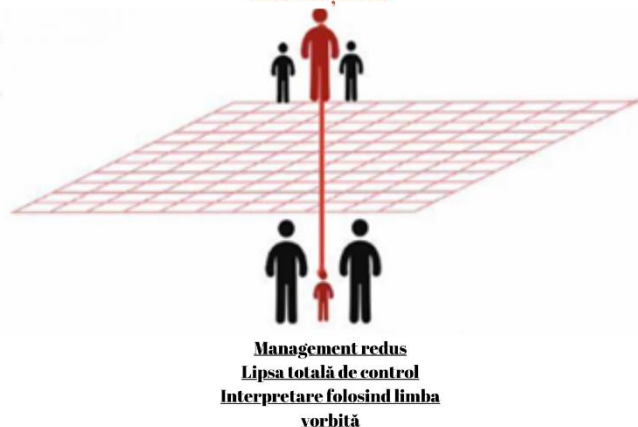
Managementul interacțiunii se referă la comportamentele pe care un interpret le implementează pentru a influența în mod activ progresul interacțiunii, care permite gestionarea activă a interacțiunii, întrucât unele afirmații făcute de un interlocutor pot împiedica interacțiunea și pot perturba fluxul de comunicare. De exemplu, să ceri ca o singură persoană să vorbească la un moment dat.

Axa managementului interacțiunii

Managementul
interacțiunii se referă la
acele comportamente) sau
chiar intervenții) pe care un interpret le
folosește pentru a
gestiona interacțiunea

Management de top
Așteptarea rândului
Interpretarea consecutivă
Interpretarea prin telefon

Managementul
interacțiunii

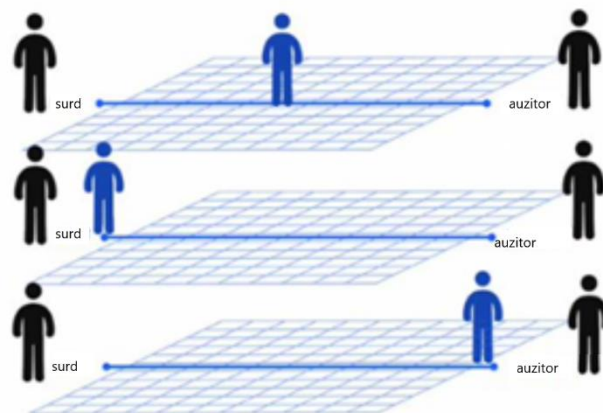
Management redus
Lipsa totală de control
Interpretare folosind limba
vorbită

Imagine: <https://www.dolmetschserviceplus.at/robert-g-lee-unterrichtet-role-space-achse-1-interaction-management> [07.11.22]

Alinierea cu un participant înseamnă că interpretul își direcționează comunicarea către un anumit participant și se identifică cu el (de exemplu: repetarea ultimei propoziții sau zâmbetul când se face o contribuție amuzantă) (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2011, p. 365- 366). Fiecare comportament individual poate fi, de asemenea, o combinație a două sau trei dintre aceste categorii, care pot fi manifestate nu doar verbal, ci și mimic/postural (zâmbind, dând din cap, râzând) în același timp (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2011, p. 365).

Axa alinierii participanților

Imagine: <https://www.dolmetschserviceplus.at/robert-g-lee-unterrichtet-role-space-achse-2-participant-alignment>

[07.11.22]

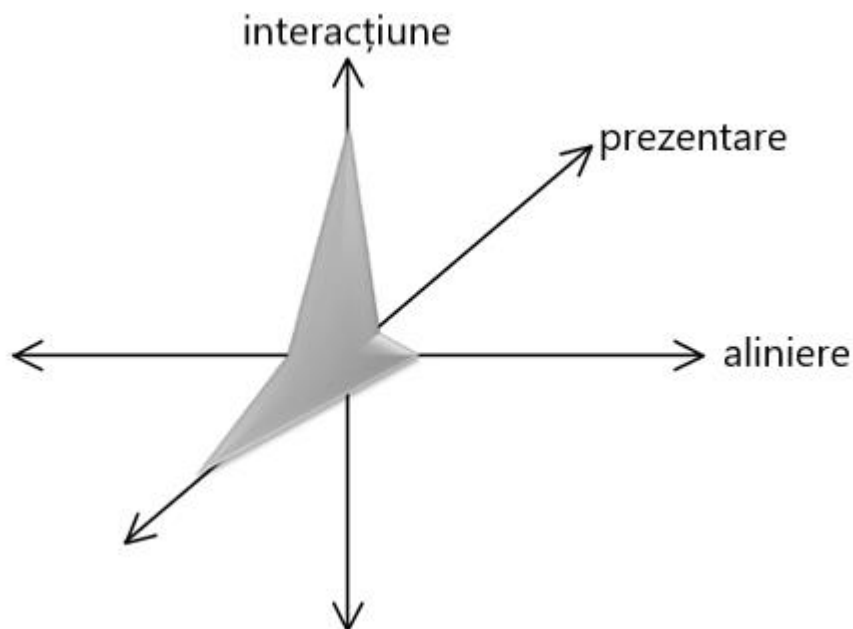
Lee & Llewellyn-Jones se referă la această combinație a celor trei dimensiuni drept „spațiul rolului” pe care îl ocupă un interpret la un moment dat. În cadrul acestor trei dimensiuni, interpreții pot lua decizii și pot folosi strategii pentru a facilita interacțiunile de succes. Prin maparea poziționării anticipate/actuale a interpretului pe aceste trei axe, poate apărea o formă tridimensională sau „spațiu” care descrie „spațiul de rol” adecvat

al interpretului în cadrul unei anumite interacțiuni (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2016, p. 142).

În cadrul unei interacțiuni relațiile și rolurile interlocutorilor ce intervin în conversație se pot schimba din nou și din nou, astfel încât interacțiunile pot fi descrise ca fenomene dinamice (cf. Lee & Llewellyn-Jones, 2016, p.142). De exemplu, situațiile în instanță necesită un „spațiu de rol” foarte îngust, deoarece sunt posibile puține elemente de auto-exprimare, management limitat al procesului și alinierea echilibrată minimă cu participantul.

Ilustrația de mai jos reprezintă o situație de interpretare în instanță foarte bine, deoarece accentul se pune în principal pe interacțiune, în timp ce auto-exprimarea și alinierea sunt în partea de jos.

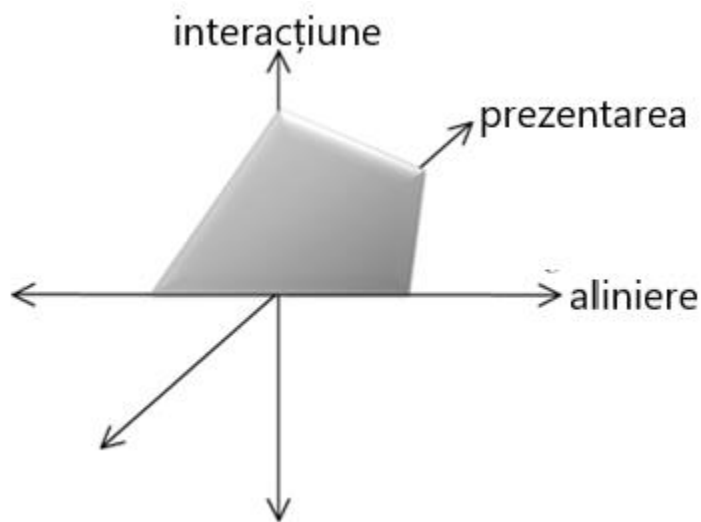

Imagine: <https://www.semanticscholar.org/paper/Getting-to-the-Core-of-Role%3A-Defining-Interpreters%27-Llewellyn-Jones-Lee/8088c103705fb9ad081b6dbec53ed7d151d31450> [07.11.22]

Într-o altă situație, de exemplu atunci când se lucrează cu copiii, poate fi important ca interpretul să se alinieze mai mult cu un copil și să se concentreze pe managementul fluxului în comunicare pentru a construi încredere.

După cum arată ilustrația de mai jos, interpretul se află mai mult în gama superioară de interacțiune, auto-exprimare și aliniere.

Imagine: <https://www.semanticscholar.org/paper/Getting-to-the-Core-of-Role%3A-Defining-Interpreters%27-Llewellyn-Jones-Lee/8088c103705fb9ad081b6dbec53ed7d151d31450> [07.11.22]

Rezumat

Rolul interpreților în limba semnelor este de a facilita comunicarea între persoanele care folosesc limba semnelor și cei care nu o folosesc. Aceștia interpretează limbajul vorbit și viceversa, permițând persoanelor surde sau hipoacuzice să participe pe deplin în anumite contexte cum ar fi: educație, locuri de muncă, vizite medicale și evenimente publice. Interpreții ajută și la reducerea diferențelor de comunicare dintre oameni cu stiluri de comunicare diferite și ajută la asigurarea accesului egal la informații pentru toți cei implicați, pentru ca toți să poată comunica eficient.

Există o lipsă de interpreți autorizați în unele zone, ceea ce poate determina organizațiile, agențiile sau persoanele fizice să se bazeze pe interpreți neautorizați în anumite situații. Însă utilizarea interpreților neautorizați ar trebui evitată în unele situații, de exemplu în comunicări oficiale sau chiar private de importanță majoră. Organizațiile ar trebui să se străduiască să folosească interpreți autorizați ori de câte ori este posibil. Dacă nu este posibil (dificultăți financiare, indisponibilitatea unui interpret autorizat la momentul respectiv...) mai bine să apeleze la un interpret neautorizat sau cu puțină experiență, decât să nu aibă deloc interpret. Fără interpreți în limba semnelor, persoanele surde sau hipoacuzice s-ar confrunta cu bariere semnificative de comunicare și oportunități limitate în diferite situații, ceea ce duce la izolarea socială și la o calitate a vieții redusă.

Co-funded by
the European Union

GEHÖRLOSENVERBAND
HAMBURG

Co-funded by
the European Union

Capitolul 5: Interpreții surzi

Interpreții surzi sunt persoane surde care folosesc fluent atât limba semnelor (națională/internațională), cât și o limbă națională/engleza scrisă. Ei sunt capabili să interpreteze pentru persoanele surde care nu utilizează fluent limba scrisă sau semnele internaționale sau două limbi ale semnelor și pentru persoanele auzitoare care comunică cu persoane surde. Aici includem interpretarea într-o varietate de contexte, cum ar fi consultațiile medicale, procedurile legale sau mediile educaționale.

Interpreții surzi pot juca, de asemenea, un rol-cheie în comunitatea surzilor, acționând ca promotori culturali și ajutând la reducerea barierelor dintre comunitatea surzilor și cei care aud. De asemenea, ele pot contribui la satisfacerea nevoilor de comunicare ale persoanelor surde. Aceștia sunt în măsură să servească drept experți culturali și lingvistici, oferind "acces" la Comunitatea Surzilor pentru persoanele auzitoare.

Adesea, interpreții surzi servesc ca susținători ai Comunității Surzilor, lucrând pentru a promova înțelegerea culturală și conștientizarea nevoilor și experiențelor unice ale persoanelor surde. Ei ajută, de asemenea, facilitarea accesului la educație, asistență medicală și alte resurse pentru Comunitatea Surzilor.

Există provocări unice cu care interpreții surzi se confruntă în activitatea lor. Una dintre principalele provocări este dinamica comunicării care poate apărea în cazul interpretării pentru persoane cu diferite niveluri de stăpânire a limbii semnelor sau a limbii vorbite/scrise. Astfel, interpreții surzi au adesea nevoie să "navigheze" într-o dinamică complexă a comunicării, pe care o gestionează cu greu, uneori.

În cartea "Deaf Interpreters and Interpreting: A Guide to Practice", un ghid cuprinzător privind rolul și practica interpreților surzi, Brenda E. Cartwright și Holly Mikkelson analizează mai multe provocări și oportunități unice care apar atunci când se lucrează cu interpreți surzi. Printre acestea se numără:

- Diferențele lingvistice și culturale: Interpreții surzi utilizează fluent atât limba semnelor, cât și limba scrisă și pot avea o înțelegere mai profundă a culturii și experiențelor comunității surzilor. Cu toate acestea, există potențiale neînțelegeri sau prejudecăți culturale atunci când aceștia lucrează cu persoane auzitoare.
- Dinamica în comunicare: Este posibil ca interpreții surzi să fie nevoiți să navigheze prin dinamici de comunicare complexe atunci când lucrează cu persoane care au niveluri diferite de fluentă în limba semnelor sau în cea vorbită/scrisă.

- Considerații etice: Interpreții surzi se pot confrunta cu dileme etice atunci când interpretează pentru persoane surde care nu au același nivel de competență lingvistică sau culturală ca și ei.
- Dezvoltarea profesională: Interpreții surzi pot avea oportunități limitate de dezvoltare profesională și pot avea nevoie de sprijin și resurse suplimentare pentru a-și menține/dezvolta competențele și cunoștințele.

Aceiași autori menționați mai sus oferă strategii practice pentru abordarea acestor provocări și pentru a maximiza oportunitățile oferite în lucrul în echipă cu interpreții surzi. Aceste strategii includ:

- Dezvoltarea competenței culturale: dezvoltarea competenței culturale atunci când se lucrează cu persoane surde și cu comunitatea surdă.
- Navigarea în dinamicile comunicării: comunicarea și interpretarea eficientă pentru persoane cu niveluri diferite de fluență în limba semnelor sau vorbită/scrisă.
- Considerații etice: abordarea dilemelor etice și asigurarea respectării drepturilor și nevoilor specifice persoanelor surde.
- Dezvoltarea profesională: pentru a continua să își dezvolte competențele și cunoștințele în domeniu.

Mai jos vom încerca o prezentare comparativă între interpreții surzi și cei auzitori, care nu au pregătire academică în domeniul interpretării, dar care acționează pentru a facilita comunicarea între persoane care nu au aceeași limbă sau modalitate de comunicare. Iată câteva diferențe esențiale între cei doi:

1. Competența lingvistică și culturală: Interpreții surzi vorbesc fluent limba semnelor și au o înțelegere mai profundă a culturii și a experiențelor comunității surde. Este posibil ca interpreții/mediatorii/facilitatorii auzitori să nu cunoască fluent limba semnelor și să nu aibă același nivel de competență culturală, dar, cel mai probabil, au un nivel mai bun de comunicare în limba vorbită.
2. Dinamica în comunicare: Este posibil ca interpreții surzi să aibă o mai bună înțelegere a nevoilor și preferințelor de comunicare ale persoanelor surde și să fie mai bine pregătiți să navigheze în dinamica adesea complexă a comunicării atunci când lucrează cu persoane cu niveluri diferite de fluentă în limba semnelor sau în limba scrisă, în timp ce interpreții auzitori pot avea posibilitatea de a gestiona mai bine diferite dinamici de comunicare în limbile vorbite/scrise.
3. Rolul în comunitatea surzilor: Interpreții surzi joacă adesea un rol-cheie în comunitatea surdă, acționând ca intermediari culturali și ajutând la reducerea barierelor dintre lumea surzilor și cea a auzitorilor. De asemenea, aceștia pot servi ca avocați ai comunității surde, promovând înțelegerea culturală și conștientizarea nevoilor și experiențelor unice ale persoanelor surde. Deseori, interpreții auzitori sunt doar parțial/nu sunt deloc acceptați de Comunitatea Surzilor ca făcând parte din comunitate și chiar ei înșiși se identifică mai puțin/mai rar cu Comunitatea Surzilor, limitându-se la furnizarea de servicii.
4. Dezvoltarea profesională: Interpreții surzi pot avea oportunități limitate de dezvoltare profesională și pot avea nevoie de sprijin și resurse suplimentare pentru a-și menține competențele și cunoștințele. Pentru interpreții auzitori, accesul la educație și dezvoltare profesională este mult mai facil, având la dispoziție instrumentul comunicării verbale.

Co-funded by
the European Union

Dorim să subliniem cu tărie faptul că atât interpreții auzitori, cât și cei surzi au un rol important de jucat în asigurarea unei comunicări și înțelegeri eficiente între grupuri diverse, iar ambele tipuri de interpreți trebuie să fie instruiți pe tot parcursul vieții în domeniul muncii de interpretare și în probleme etice specifice.

Există mult mai puțini interpreți surzi în comparație cu interpreții auzitori. Acest lucru se datorează unei varietăți de factori, inclusiv lipsa programelor de formare specifice pentru interpreții surzi și lipsa oportunităților de dezvoltare și avansare profesională. Astfel, domeniul interpretării este dominat de persoanele auzitoare, ceea ce poate îngreuna pătrunderea și afirmarea interpreților surzi.

Interpreții surzi pot lucra împreună cu interpreții auzitori furnizând servicii de interpretare pentru persoanele surde. Acest lucru este cunoscut sub numele de interpretare în echipă, în care interpretul surd se concentrează pe furnizarea de asistență lingvistică vizuală, iar interpretul auzitor se concentrează pe furnizarea de asistență lingvistică vorbită. Această abordare poate fi benefică în situațiile în care este nevoie atât de sprijin vizual, cât și de sprijin lingvistic vorbit, cum ar fi într-o sală de clasă sau într-un cabinet medical. Interpretarea în echipă poate oferi persoanei surde posibilitatea de a înțelege și de a participa pe deplin la conversație. De asemenea, îi permite persoanei să își comunice gândurile și ideile mai eficient. În plus, interpretarea în echipă permite persoanelor surde să lucreze împreună pentru a se asigura că interpretarea este exactă și adecvată din punct de vedere cultural. Este important de reținut că interpretarea în echipă necesită coordonare și colaborare între cei doi interpreți și este necesară o planificare/pregătire prealabilă. Aceasta poate fi necesară în special în situațiile în care persoana surdă are o nevoie specifică de comunicare, cum ar fi o anumită limbă a semnelor sau o preferință vizuală specifică. Pentru o calitate și mai

Co-funded by
the European Union

bună a serviciilor de interpretare, interpretarea în echipă necesită prezența unui interpret coordonator sau a unui supervisor care să se asigure că interpretarea este realizată cu acuratețe și eficiență (în cazul conferințelor mai mari și al echipelor de lucru care au mai mulți membri, este un lucru obișnuit ca acestea să aibă un coordonator).

În concluzie, putem spune că, deși există puțini interpreți surzi, aceștia sunt foarte importanți pentru comunitate, deoarece pot oferi o perspectivă și o înțelegere unică și valoroasă a culturii și comunității surde. De asemenea, ei sunt capabili să facă o punte de legătură eficientă între lumea surzilor și cea a auzitorilor. Este important să se depună eforturi pentru a crește numărul de interpreți surzi și oferirea resurselor și oportunităților necesare pentru a reuși în rolul de interpret în limba semnelor.

Rezumat

Interpreții surzi sunt persoane care comunică fluent atât în limba semnelor, cât și în limba scrisă, sau persoane care comunică fluent în două limbi ale semnelor. Interpreții surzi au un rol important în interpretarea pentru persoanele surde care nu comunică fluent în limba scrisă, semne internaționale sau în două limbi ale semnelor și pentru persoanele auzitoare care comunică cu persoane surde în diferite situații, cum ar fi programări la medic, proceduri judiciare și contexte educaționale.

Aceștia acționează, de asemenea, ca mediatori culturali și susținători ai comunității surzilor, ajutând la reducerea decalajului dintre lumea surzilor și cea a auzitorilor și se asigură că nevoile de comunicare ale persoanelor surde sunt satisfăcute.

Totuși, interpreții surzi se confruntă cu anumite provocări unice în munca lor, cum ar fi navigarea în dinamica complexă a comunicării și dileme etice. De asemenea, interpreții surzi se pot confrunta cu oportunități de dezvoltare profesională limitate.

Interpreții auzitori pot să nu aibă același nivel de competență în ce privește cultura surzilor, dar pot avea competențe mai bune de comunicare în limba vorbită sau scrisă. Situația optimă este atunci când ambii interpreți pot lucra în echipă pentru client, fiecare ca vorbitor nativ în limba vorbită, respectiv limba semnelor. Deși există puțini interpreți surzi, aceștia sunt foarte importanți pentru comunitatea surzilor, deoarece pot oferi o perspectivă și o înțelegere unică și valoroasă asupra culturii și comunității surzilor.

Ei sunt, de asemenea, capabili să reducă eficient decalajul de comunicare dintre lumea surzilor și cea a auzitorilor. Este important să se facă eforturi pentru creșterea numărului de interpreți surzi și pentru a le oferi resursele și oportunitățile necesare pentru a reuși în rolul de interpret în limba semnelor.

Co-funded by
the European Union

Situația ideală este aceea în care interpretul surd lucrează în echipă cu interpretul auzitor pentru a oferi servicii de interpretare pentru persoanele surde și hipoacuzice. În această situație interpretul surd este responsabil pentru interpretarea unui limbaj vizual – limba semnelor, iar interpretul auzitor este responsabil pentru traducerea mesajului din limba semnelor în limba vorbită sau scrisă.

Bibliografie

Association of Visual Language Interpreters of Canada. (n.d.). Code of Ethics and Guidelines for Professional Conduct. https://wasli.org/wp-content/uploads/2013/10/75_avlic-code-of-ethics.pdf

Dean, R.K. & Pollard, R., JR. (2008): Welche Vorteile bietet der Einsatz des Demand-Control-Schemas im Dolmetschunterricht?. In: *Das Zeichen*: 80, S. 472 - 477.

Finnish Association of the Deaf. (n.d.). Working Together - Manual for Sign Language Work within Development Cooperation. <https://www.slwmanual.info/PDF/Working%20Together%20-%20PDF%20manual.pdf>

Hillert, Gudrun (2007): Von der Rolle der GebärdensprachdolmetscherInnen - oder: GebärdensprachdolmetscherInnen von der Rolle?. In: *Das Zeichen* (76). S. 322 - 333.

Holcomb, T. K., & Smith, D. H. (2018). *Deaf Eyes on Interpreting*. Gallaudet University Press.

LLewellyn-Jones, P. & Lee, R. G. (2011): 'Rolle', die zweite: Plädoyer für eine multidimensionale Analyse des Dolmetschverhaltens. In: *Das Zeichen* (88). P. 363 - 367.

LLewellyn-Jones, P. & Lee, R. G. (2016): Was ist role-space? Versuch einer Definition. In: *Das Zeichen* (102). S. 140 - 157.

National Association of the Deaf (NAD) and the Registry of Interpreters for the Deaf, Inc. (RID). (n.d.). NAD-RID CODE OF PROFESSIONAL CONDUCT. <https://acrobat.adobe.com/link/track?uri=urn%3Aaaid%3Ascde%3AUS%3A154885ef-2f50-3664-ba5e-f9654c395ddf#pageNum=1>

Nicodemus, B., & et al. (2010). *The Interpreter's Edge*. Pearson Education.

Pintea, S. (2008). *CODE OF ETHICS OF THE ROMANIAN SIGN LANGUAGE INTERPRETER*. Bachelor thesis, Babeş-Bolyai University, Cluj-Napoca.

Philippine Association of Interpreters for Deaf Empowerment. (n.d.). *Interpreters' Code of Ethics*. https://wasli.org/wp-content/uploads/2013/10/79_philippinescoe.pdf

Pöchhacker, F., & Turell, M. T. (Eds.). (2004). *The Critical Link 3: Interpreters in the Community - Selected papers from the Third International Conference on Interpreting in Legal, Health, and Social Service Settings*. John Benjamins Publishing.

Stewart, D. A., & Schein, J. D. (2011). *Sign Language Interpreting: Exploring Its Art and Science*. Gallaudet University Press.

Co-funded by
the European Union

Stewart, D. A., & Schein, J. D. (2002). Sign Language Interpreting: A Basic Guide. Allyn and Bacon.

Wilbur, R. J. (2006). Interpreting as a Discourse Process. Oxford University Press.

Proiectul "Bridge between two worlds (BBTW)", cu numărul 2021-2-RO01-KA210-ADU-000049514, în cadrul Programului Erasmus+, a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene.

Disclaimer: "Această lucrare reflectă doar punctul de vedere al autorului, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru nicio eventuală utilizare a informațiilor pe care le conține".